

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Bruseli 24. februára 2026
(OR. en)**

**2025/0045(COD)
LEX 2496**

**PE-CONS 66/2/25
REV 2**

**SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180**

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, KTOROU SA MENIA SMERNICE
2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 A (EÚ) 2024/1760, POKIAL' IDE O URČITÉ
POŽIADAVKY NA VYKAZOVANIE INFORMÁCIÍ O UDRŽATEĽNOSTI PODNIKOV
A URČITÉ POŽIADAVKY NA NÁLEŽITÚ STAROSTLIVOSŤ PODNIKOV V OBLASTI
UDRŽATEĽNOSTI**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2026/...

z 24. februára 2026,

ktorou sa menia smernice 2006/43/ES, 2013/34/EÚ,

(EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760,

**pokiaľ ide o určité požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov
a určité požiadavky na náležitú starostlivosť podnikov v oblasti udržateľnosti**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 50 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. decembra 2025 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 24. februára 2026.

keďže:

- (1) Komisia vo svojom oznámení z 11. februára 2025 s názvom „Jednoduchšia a rýchlejšia Európa: oznámenie o vykonávaní a zjednodušení“ stanovila víziu programu vykonávania a zjednodušenia, ktorý ľuďom a podnikom prináša rýchle a viditeľné zlepšenia v praxi. To si vyžaduje viac než len postupný prístup a na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné, aby Únia prijala odvážne opatrenia. V záujme zefektívnenia a zjednodušenia pravidiel Únie a vnútroštátnych a regionálnych pravidiel, ako aj v záujme účinnejšieho vykonávania politík je potrebné, aby Komisia, Európsky parlament, Rada, orgány členských štátov na všetkých úrovniach a zainteresované strany spolupracovali.

- (2) V kontexte záväzku Komisie znížiť zát'az spojenú s vykazovaním a posilniť konkurencieschopnosť je potrebné zmeniť smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES³, 2013/34/EÚ⁴, (EÚ) 2022/2464⁵ a (EÚ) 2024/1760⁶, pričom by sa zároveň mali zachovať ciele politiky obsiahnuté v oznámení Komisie z 11. decembra 2019 s názvom „Európska zelená dohoda“ (ďalej len „Európska zelená dohoda“) a v oznámení Komisie z 8. marca 2018 s názvom „Akčný plán: Financovanie udržateľného rastu“ (ďalej len „akčný plán o financovaní udržateľného rastu“).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných zázvierok a konsolidovaných účtovných zázvierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zázvierkach, konsolidovaných účtovných zázvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2464 zo 14. decembra 2022, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov (Ú. v. EÚ L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1760 z 13. júna 2024 o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti a o zmene smernice (EÚ) 2019/1937 a nariadenia (EÚ) 2023/2859 (Ú. v. EÚ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Vzhľadom na zmenu rozsahu podnikov, na ktoré sa majú vzťahovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by bolo neprimerané vyžadovať, aby audítorské spoločnosti, ktoré chcú vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, podliehali požiadavkám na schválenie, ktoré sú rovnocenné požiadavkám na schválenie audítorských spoločností, ktoré vykonávajú audity účtovných zázvierok. Takéto požiadavky na schválenie sa týkajú fyzických osôb, ktoré vykonávajú prácu v mene audítorskej spoločnosti, väčšiny hlasovacích práv držaných audítorskou spoločnosťou a väčšiny členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorskej spoločnosti. Audítorské spoločnosti, ktoré chcú vykonávať uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, by mali len zabezpečiť, aby určili aspoň jedného kľúčového partnera pre udržateľnosť, ktorý spĺňa požiadavky na účely schválenia a ktorý je schválený ako štatutárny audítor v dotknutom členskom štáte.
- (4) Na základe článku 26a ods. 1 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že štatutárni audítori a audítorské spoločnosti vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre limitované uistenie, ktoré prijme Komisia do 1. októbra 2026. Podniky vyjadrili obavy v súvislosti s prácou, ktorú vykonávajú poskytovatelia uistenia, a vyjadrili potrebu flexibility pri riešení osobitných rizík a kritických problémov identifikovaných v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Komisia by mala tieto obavy zohľadniť pri práci na štandardoch pre limitované uistenie. Absencia harmonizovaných štandardov pre uistenie prispieva k problémom, s ktorými sa podniky stretávajú, a preto je dôležité, aby Komisia prijala vhodný delegovaný akt. S cieľom poskytnúť primeraný čas na vypracovanie štandardov pre limitované uistenie by sa lehota na ich prijatie mala odložiť na 1. júla 2027.

- (5) Článkom 26a ods. 3 druhým pododsekom smernice 2006/43/ES sa Komisia splnomocňuje prijať do 1. októbra 2028 štandardy pre primerané uistenie po tom, ako sa uskutoční posúdenie uskutočniteľnosti pre audítrov a podniky. Aby sa predišlo nárastu nákladov na uistenie pre podniky, požiadavka prijať štandardy pre primerané uistenie by sa mala zrušiť.

- (6) V článku 45 smernice 2006/43/ES sa vyžaduje, aby príslušné orgány členského štátu zaregistrovali audítorov a audítorské subjekty z tretích krajín, ktoré vydávajú správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti týkajúce sa subjektov z tretích krajín, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v danom členskom štáte. Podmienky takejto registrácie sa týkajú požiadaviek, ktoré musí spĺňať väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny, požiadaviek, ktoré musí spĺňať audítor z tretej krajiny, štandardov pre uistenie, ktoré sa majú použiť, a uverejňovania výročnej správy o transparentnosti audítorským subjektom z tretej krajiny. Členské štáty majú okrem toho uplatniť na registrované audítorské subjekty a audítorov z tretích krajín svoje systémy dohľadu, systémy zabezpečenia kvality a systémy prešetrovania a sankcií. Vzhľadom na súčasné medzinárodné prostredie regulácie vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v tejto oblasti a vzhľadom na to, že registrácia je potrebná na platnosť správ o uistení v rámci Únie, by bolo neprimerané vyžadovať, aby boli uvedené podmienky registrácie splnené v prvých rokoch uplatňovania režimu uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Okrem toho dohľad nad registrovanými audítormi a audítorskými subjektmi z tretích krajín závisí od existencie rozhodnutí o rovnocennosti alebo primeranosti. Na prechodné obdobie by sa preto mali zaviesť zjednodušené podmienky registrácie a výnimka z dohľadu v prípade audítorov a audítorských subjektov z tretích krajín, ktoré vydávajú správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti týkajúce sa subjektov z tretích krajín, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte. Zjednodušená registrácia by mala byť možná pod podmienkou, že sa príslušným orgánom dotknutého členského štátu poskytnú určité informácie. Ak sa informácie neposkytnú, príslušné orgány by mali uvedenú registráciu odmietnuť.

- (7) V článku 19a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby veľké podniky a malé a stredné podniky s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, vypracovali a uverejnili vykazovanie informácií o udržateľnosti na individuálnej úrovni. V správe s názvom „Budúcnosť európskej konkurencieschopnosti“ sa rámec vykazovania informácií o udržateľnosti identifikoval ako „hlavný zdroj regulačného zaťaženia“, pričom sa v uvedenej súvislosti dospelo k záveru, že „je potrebné lepšie zvážiť veľkosť spoločností, na ktoré sa regulácia vzťahuje“. V snahe zmierniť zaťaženie podnikov spojené s vykazovaním a dosiahnuť ciele vykazovania primeranejším spôsobom by sa povinnosť vypracovať a uverejniť vykazovanie informácií o udržateľnosti na individuálnej úrovni mala obmedziť na podniky s čistým obratom presahujúcim 450 000 000 EUR a s priemerným počtom zamestnancov viac ako 1 000 počas účtovného roka, v zmysle vymedzenia vo vnútroštátnych opatreniach, ktorými sa transponuje smernica 2013/34/EÚ. Uvedený cielenejší rozsah pôsobnosti, ktorý by sa mal uplatňovať aj na skupiny a emitentov, zabezpečí, aby sa zaťaženie vyplývajúce z povinného vykazovania informácií o udržateľnosti obmedzilo na najväčšie podniky, skupiny a emitentov. Takéto podniky, skupiny a emitenti majú z environmentálneho a sociálneho hľadiska a z hľadiska správy a riadenia (ďalej len „ESG“ - „environmental, social and governance“) najväčší vplyv. Zároveň majú najväčšiu schopnosť absorbovať náklady spojené s podávaním správ týkajúcich sa ESG. Podniky, skupiny a emitenti nedosahujúci určené prahové hodnoty môžu vykazovať informácie o udržateľnosti dobrovoľne, čo je možnosť, ktorú významne uľahčujú štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti určené na dobrovoľné použitie a zavedené touto smernicou.

- (8) V článku 1 ods. 3 smernice 2013/34/EÚ sa stanovuje, že na poisťovne a na úverové inštitúcie, ktoré sú veľkými podnikmi alebo malými a strednými podnikmi, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v uvedenej smernici, a to bez ohľadu na ich právnu formu. Keďže touto smernicou sa zužuje rozsah individuálneho vykazovania informácií o udržateľnosti, takéto zúženie rozsahu pôsobnosti by sa malo vzťahovať aj na poisťovne a úverové inštitúcie.
- (9) Na účely zabezpečenia súdržnosti medzi právnymi predpismi o udržateľnom financovaní je dôležité zvážiť, či sa požiadavky týkajúce sa ESG alebo udržateľnosti pre finančný sektor vrátane požiadaviek odvetvových právnych predpisov o finančných službách, očakávaní európskych orgánov dohľadu a očakávaní v oblasti dohľadu na vnútroštátnej úrovni majú vymedziť alebo upraviť tak, aby sa zabezpečil súlad s povinnosťami v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti stanovenými v smernici 2013/34/EÚ. Zachovanie súdržnosti, a to aj pokiaľ ide o podniky, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti článkov 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, si bude vyžadovať dôkladnú pozornosť a môže si vyžadovať opatrenia zo strany Európskeho parlamentu, Rady, Komisie a európskych orgánov dohľadu.

- (10) Napriek tomu, že Európsky nástroj finančnej stability (ďalej len „ENFS“) zriadený rámcovou zmluvou o ENFS je vyňatý z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES⁷ podľa jej článku 8, na ENFS sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2013/34/EÚ. Hoci ENFS je veľkým podnikom zriadeným v právnej forme uvedenej v danej smernici, má mandát, ktorý je vo veľkej miere podobný mandátu Európskeho mechanizmu pre stabilitu (ďalej len „EMS“), a to chrániť finančnú stabilitu v Únii poskytovaním dočasnej finančnej pomoci členským štátom, ktorých menou je euro. EMS však nepodlieha požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Na to, aby ENFS mohol využívať rovnaké zaobchádzanie ako EMS, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti a na účely konzistentnosti s režimom výnimiek stanoveným v smernici 2004/109/ES by mal byť ENFS vyňatý z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý je stanovený v smernici 2013/34/EÚ.

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) V článku 19 ods. 1 štvrtom pododseku smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby veľké podniky a malé a stredné podniky, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii najmä podniky, ktoré podliehajú povinnému vykazovaniu informácií o udržateľnosti, vykazovali informácie o kľúčových nehmotných zdrojoch a ich úlohe v obchodnom modeli podniku a tvorbe hodnoty. S cieľom zabezpečiť súlad s novým rozsahom pôsobnosti a dosiahnuť ciele takéhoto vykazovania primeranejším spôsobom by sa uvedená požiadavka mala vzťahovať len na podniky s čistým obratom presahujúcim 450 000 000 EUR a s priemerným počtom zamestnancov viac ako 1 000 počas účtovného roka.

- (12) V článku 19a ods. 3 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky vykazovali informácie o svojich vlastných činnostiach a o svojom hodnotovom reťazci. Existujú dôkazy o tom, že podniky v hodnotovom reťazci vrátane malých a stredných podnikov dostávajú od vykazujúcich podnikov neprimerané žiadosti o informácie bez ohľadu na existujúce obmedzenia stanovené v uvedenej smernici. Preto treba zaviesť ochranu pre tie podniky v hodnotovom reťazci, ktoré počas predchádzajúceho účtovného roka neprekročia priemerný počet 1 000 zamestnancov, aby sa obmedzilo zaťaženie týchto podnikov (ďalej len „chránené podniky“). Vykazujúce podniky by mali byť schopné spoliehať sa na vlastné vyhlásenie vydané podnikmi v ich hodnotovom reťazci na účely určenia veľkosti týchto podnikov. Nemalo by byť potrebné žiadne ďalšie overovanie zo strany vykazujúceho podniku. Vykazujúci podnik by sa však nemal spoliehať na veľkosť podniku podľa jeho vlastného vyhlásenia, o ktorej vie alebo pri ktorej možno odôvodnene očakávať, že je zjavne nesprávna. Vykazujúcim podnikom by sa malo zakázať, aby v snahe získať informácie o svojom hodnotovom reťazci požadovali od chránených podnikov informácie presahujúce určité limity. Tieto limity by mali odrážať limity stanovené v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie, ktoré má Komisia prijať. Zároveň by sa chráneným podnikom v hodnotovom reťazci vykazujúcich podnikov malo udeliť zákonné právo odmietnuť poskytnutie informácií prekračujúcich tieto limity. S cieľom zabezpečiť účinnosť tohto práva a vyhnúť sa zaťaženiu menších podnikov aktívnym posudzovaním, či sa toto právo uplatňuje, by sa od vykazujúcich podnikov, ktoré sa rozhodnú požiadať o informácie prekračujúce tieto limity, malo vyžadovať, aby zabezpečili, že chránené podniky budú informované o tom, aké informácie sa požadujú navyše, a o svojom zákonnom práve odmietnuť ich poskytnutie.

Na účely zabezpečenia proporcionality by mal byť rozsah tohto „obmedzenia pre hodnotový reťazec“ obmedzený týmito spôsobmi. Po prvé, by nemal zakazovať dobrovoľné zdieľanie informácií, ako sú informácie, ktoré si podniky v danom odvetví bežne vymieňajú. Po druhé, by nemal mať vplyv na žiadnu povinnosť, ktorá môže existovať, či už na základe zmluvy alebo podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva, poskytnúť informácie, ktoré nepresahujú rámec informácií uvedených v štandardoch na dobrovoľné použitie. Po tretie, by sa obmedzenie pre hodnotový reťazec malo vzťahovať len na zhromažďovanie informácií vykonávané na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v smernici 2013/34/EÚ. Nemalo by to mať vplyv na požiadavky Únie na vykonávanie procesu náležitej starostlivosti alebo na zhromažďovanie informácií vykonávané na akýkoľvek iný účel, napríklad na účely riadenia rizík vykazujúceho podniku. Podniky vykazujúce informácie v súlade s uvedenými obmedzeniami by sa mali považovať za podniky, ktoré spĺňajú povinnosť vykazovať informácie o hodnotovom reťazci, ako sa vyžaduje v smernici 2013/34/EÚ. Je dôležité, aby vykazujúce podniky požadovali informácie od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci len vtedy, keď je to potrebné. Predovšetkým je dôležité, aby požadovali menej informácií, než je uvedené v štandardoch pre dobrovoľné použitie, ak nepotrebujú všetky informácie uvedené v týchto štandardoch. Poskytovatelia uistenia by mali vypracovať svoj názor týkajúci sa uistenia, pričom by mali rešpektovať ochrany poskytované podnikom v hodnotovom reťazci. Okrem toho, keďže nie vždy musia byť všetky potrebné informácie od podnikov v hodnotovom reťazci k dispozícii, vykazujúci podnik by mal byť schopný splniť požiadavky na vykazovanie informácií o hodnotovom reťazci použitím informácií získaných priamo od podnikov v jeho hodnotovom reťazci alebo odhadov týchto informácií, ak je to vhodné.

- (13) Vzhľadom na zmenu súboru dátumov začatia uplatňovania stanovených v smernici (EÚ) 2022/2464, smernica 2013/34/EÚ by sa mala zmeniť s cieľom zjednodušenia trojročného prechodného obdobia a objasnenia, že sa začína v okamihu, keď sa od podniku začne vyžadovať vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade so smernicami 2013/34/EÚ a (EÚ) 2022/2464.

- (14) Existujú okolnosti, za ktorých by podniky, za podmienky uistenia, mali mať povolené vynechať určité informácie pri uplatňovaní požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Takéto okolnosti by sa mali podrobnejšie rozpracovať a objasniť. Po prvé, v určitých prípadoch by zverejňovanie informácií o udržateľnosti mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu podniku. V takýchto prípadoch by sa podniku malo umožniť vynechať takéto informácie za predpokladu, že sú splnené osobitné podmienky na vynechanie, aby sa zabezpečilo, že takéto prípady zostanú výnimkou a aby boli primerane chránené aj záujmy používateľov vykazovaných informácií o udržateľnosti. V uvedenej súvislosti obchodná pozícia vykazujúceho podniku nie je vážne dotknutá skutočnosťou, že podniky z tretej krajiny nie sú povinné vykazovať rovnaké informácie. Po druhé, podniky by mali mať možnosť vynechať informácie týkajúce sa intelektuálneho kapitálu, duševného vlastníctva, know-how, technologických informácií alebo výsledkov inovácie, ktoré by sa považovali za obchodné tajomstvo v zmysle vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943⁸. Po tretie, podniky by mali mať možnosť vynechať utajované skutočnosti. Navyše môžu existovať informácie, ktoré by mali zostať dôverné z dôvodov nesúvisiacich s obchodnou ujmou, obchodným tajomstvom či utajovanou skutočnosťou. Konkrétne by podniky mali mať možnosť vynechať informácie, ktoré majú byť chránené pred neoprávneným prístupom alebo zverejnením podľa iných právnych aktov Únie alebo vnútroštátneho práva. Okrem toho by sa požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti nemala podnikom ukladať povinnosť zverejňovať informácie, ktoré by poškodili súkromie fyzických osôb alebo bezpečnosť fyzických alebo právnických osôb. V súčasnom geopolitickom kontexte je to obzvlášť dôležité. Najmä podniky pôsobiace v oblasti obrany potrebujú mať možnosť neposkytnúť citlivé informácie, ktorých zverejnenie by mohlo poškodiť ich vlastnú bezpečnosť alebo bezpečnosť iných právnických osôb vrátane členských štátov.

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Článok 29c ods. 1 smernice 2013/34/EÚ splnomocňuje Komisiu prijať limitované štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti, v ktorých sa bližšie určia informácie, ktoré majú vykazovať malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, malé a menej zložité inštitúcie, kaptívne poisťovne a kaptívne zaist'ovne, ktoré sa spoliehajú na výnimku poskytovať limitované vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v článku 19a ods. 6 uvedenej smernice. Keďže touto smernicou sa z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti vylučujú malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, splnomocnenie Komisie prijať delegované akty s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre tieto malé a stredné podniky by sa malo zrušiť. Odkazy na článok 29c smernice 2013/34/EÚ by sa preto mali z uvedenej smernice vypustiť.
- (16) Článok 19a ods. 7 smernice 2013/34/EÚ umožňuje malým a stredným podnikom, s výnimkou mikropodnikov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii, aby sa počas prvých dvoch rokov jeho uplatňovania rozhodli neuplatňovať režim vykazovania informácií o udržateľnosti ti. Keďže touto smernicou sa vylučujú malé a stredné podniky z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti, ustanovenie umožňujúce túto dvojročnú výnimku by sa malo vypustiť.

- (17) V článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby materské podniky skupín určitej veľkosti vypracúvali a uverejňovali vykazovanie informácií o udržateľnosti na konsolidovanej úrovni. Je však vhodné zvýšiť flexibilitu v prípade finančných holdingových podnikov. Najmä ak skupina takejto veľkosti existuje len z dôvodu rôznych investícií finančného holdingového podniku, konsolidované vykazovanie by mohlo predstavovať praktické ťažkosti a záťaž a môže mať len obmedzený prínos pre iných účastníkov trhu. Finančné holdingové podniky, ktoré sú materskými podnikmi takýchto skupín, by preto mali mať možnosť rozhodnúť sa, či budú vykazovať konsolidované informácie o udržateľnosti alebo či tieto informácie vynechajú. Uvedená možnosť by mala byť prísne obmedzená vzhľadom na jej cieľ. Mala by sa uplatňovať len vtedy, ak materský podnik spĺňa vymedzenie finančného holdingového podniku vrátane požiadavky nezapájať sa priamo ani nepriamo do riadenia dcérskych podnikov, čím nie sú dotknuté jeho práva ako akcionára. Tieto práva zahŕňajú právo hlasovať na valných zhromaždeniach akcionárov, ktoré by sa v závislosti od vnútroštátnych pravidiel práva obchodných spoločností mohlo okrem iného týkať vymenovania členov riadiacich, správnych a dozorných orgánov podnikov, v ktorých existujú účasti, s cieľom zabezpečiť riadny dohľad nad týmito investíciami a ich ochranu. Okrem toho by finančné holdingové podniky mali mať túto možnosť len vtedy, ak majú účasti v podnikoch, ktorých obchodné modely a operácie sú navzájom nezávislé. Toto vylučuje prípady, keď sú dcérske spoločnosti finančných holdingových podnikov úzko prepojené prostredníctvom svojich obchodných činností, napríklad keď činnosti jedného dcérskeho podniku umožňujú alebo priamo podporujú činnosti iného dcérskeho podniku. Napokon uvedená možnosť by nemala mať vplyv na žiadne povinnosti vykazovania, ktoré by sa mohli vzťahovať na iné podniky v skupine, napríklad ak podnik v skupine samostatne patrí do rozsahu pôsobnosti článku 19a alebo 29a smernice 2013/34/EÚ.

- (18) V smernici (EÚ) 2022/2464 sa vyžaduje, aby určité podniky patriace do rozsahu pôsobnosti vykazovali informácie o udržateľnosti v súlade s povinnými európskymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti (ďalej len „ESRS“). Prvý súbor ESRS prijala Komisia v júli 2023. V záujme toho, aby bolo vykazovanie informácií o udržateľnosti urýchlene zjednodušené a zefektívnené, Komisia do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice, prijme delegovaný akt, ktorým zreviduje prvý súbor ESRS s cieľom podstatne zreformovať ESRS tým, že sa: i) odstráni údajové body, ktoré sa považujú za najmenej dôležité pre vykazovanie informácií o udržateľnosti na všeobecné účely; ii) uprednostnia, pokiaľ je to možné, kvantitatívne údajové body pred opisným textom; iii) začne ešte viac rozlišovať medzi povinnými a dobrovoľnými údajovými bodmi; iv) poskytnú jasné pokyny, ako uplatňovať zásadu významnosti, aby sa zabezpečilo, že podniky budú povinné vykazovať len významné informácie a aby sa znížilo riziko, že poskytovatelia uisťovacích služieb budú neúmyselne nabádať podniky, aby vykazovali informácie, ktoré nie sú potrebné, alebo vyčleňovali nadmerné zdroje na posudzovanie významnosti; v) zlepši súlad s inými právnymi predpismi Únie vrátane právnych predpisov o finančných službách; a vi) v čo najväčšej miere zohľadní interoperabilita s globálnymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Revíziou sa objasnia ustanovenia, ktoré sa považujú za nejasné a zjednoduší sa štruktúra a prezentácia štandardov. Vykonajú sa aj prípadné ďalšie úpravy, ktoré by sa vzhľadom na skúsenosti získané uplatňovaním prvého súboru ESRS mohli považovať za potrebné. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali zohľadniť aj ťažkosti, ktorým podniky by mohli čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od tých, na ktorých sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti a od dodávateľov na rozvíjajúcich sa trhoch a v rozvíjajúcich sa ekonomikách.

- (19) Ak sa zloženie skupiny počas účtovného roka zmení v dôsledku nadobudnutia alebo fúzie podnikov, začlenenie týchto podnikov do procesu vykazovania informácií o udržateľnosti za ten istý účtovný rok by mohlo trvať dlhší čas a predstavovať administratívne výzvy. Preto je vhodné umožniť materskému podniku, na ktorý sa vzťahujú požiadavky na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti, odložiť vykazovanie informácií o udržateľnosti pre takéto novonadobudnuté alebo spojené podniky na nasledujúci účtovný rok. Okrem toho, ak podnik vystúpi zo skupiny podnikov počas účtovného roka, požiadavka, aby materský podnik, na ktorý sa vzťahujú požiadavky na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti, poskytol informácie o udržateľnosti daného podniku za ten istý účtovný rok, by bola neprimeraná. Preto je vhodné umožniť materskému podniku, aby do konsolidovanej správy o hospodárení za daný účtovný rok nezahrnul informácie o udržateľnosti podniku, ktorý vystúpil zo skupiny. Vzhľadom na to, že určité udalosti ovplyvňujúce podniky, ktoré boli nadobudnuté alebo zlúčené alebo ktoré vystúpili zo skupiny podnikov, môžu mať napriek tomu vplyv na dosah, riziká alebo príležitosti skupiny súvisiace s aspektmi udržateľnosti, je vhodné vyžadovať od materského podniku, ktorý sa rozhodne neposkytnúť informácie o udržateľnosti týchto podnikov za účtovný rok, aby tieto významné udalosti uviedol vo svojej konsolidovanej správe o hospodárení.

- (20) V článku 29b ods. 1 tretom pododseku smernice 2013/34/EÚ sa Komisia splnomocňuje, aby prijala prostredníctvom delegovaných aktov odvetvové štandardy vykazovania, pričom prvý súbor takýchto štandardov sa má prijať do 30. júna 2026. V snahe zabrániť zvýšeniu počtu predpísaných údajových bodov, ktoré sú podniky povinné vykazovať, by sa toto splnomocnenie malo vypustiť. V závislosti od dopytu zo strany podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v smernici 2013/34/EÚ na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by Komisia mohla podporiť podniky poskytnutím odvetvových usmernení, ktoré by objasňovali a uľahčovali uplatňovanie ESRS v rámci daného odvetvia, vrátane usmernenia k vykonávaniu posúdenia dvojitej významnosti zameraného na identifikáciu aspektov udržateľnosti, ktoré budú pravdepodobne významné pre typický podnik pôsobiaci v danom odvetví. Všetky takéto usmernenia by mali vychádzať z konzultácie s príslušnými zainteresovanými stranami. Vo vhodných prípadoch by sa mohli zohľadniť príslušné medzinárodné normy.

- (21) V článku 29b ods. 4 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti neurčovalo zverejňovanie informácií, ktoré by od podnikov vyžadovali, aby od malých a stredne veľkých podnikov vo svojom hodnotovom reťazci získali akékoľvek informácie nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii. Keďže touto smernicou sa malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii vylučujú z režimu vykazovania informácií o udržateľnosti, a s cieľom znížiť zaťaženie spojené s vykazovaním pre podniky v hodnotovom reťazci, od ktorých sa nevyžaduje, aby vykazovali informácie o svojej udržateľnosti, by sa v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti nemalo určovať zverejňovanie informácií, ktoré by od podnikov vyžadovalo, aby od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré majú v priemere do 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, získali akékoľvek informácie nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie podnikmi, ktoré nie sú povinné vykazovať informácie o svojej udržateľnosti.

(22) Komisia by mala byť splnomocnená prijať delegovaný akt s cieľom stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie chránenými podnikmi. Uvedené štandardy by mali byť primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a vlastnosti takýchto podnikov, ako aj primerané rozsahu a zložitosti ich činností. Iné podniky, od ktorých sa nevyžaduje vykazovanie informácií o udržateľnosti, by takisto mali mať možnosť rozhodnúť sa využiť tieto štandardy. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie by sa mal používať zjednodušený jazyk a mala by sa zohľadňovať zásada „najskôr myslieť na malých“, pričom by sa mala využívať modularita umožňujúca flexibilitu a vývoj v zverejňovaní informácií. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie by mali v čo najväčšej miere zohľadňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁹. Ak je to možné, v uvedených štandardoch by sa mala špecifikovať aj štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu uvedených informácií. Kým Komisia neprijme štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie, podniky, ktoré dobrovoľne vykazujú informácie o udržateľnosti, tak môžu robiť v súlade s odporúčaním Komisie (EÚ) 2025/1710¹⁰, ktoré vychádza z dobrovoľného štandardu pre MSP (štandard VSME) vypracovaného skupinou EFRAG. S cieľom zabezpečiť kontinuitu a proporcionalitu by štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie prijaté Komisiou prostredníctvom delegovaného aktu mali vychádzať z uvedeného odporúčania.

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Odporúčanie Komisie (EÚ) 2025/1710 z 30. júla 2025 týkajúce sa dobrovoľného štandardu vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky (Ú. v. EÚ L 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) S cieľom zabezpečiť, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie zostali v súlade s vývojom relevantným pre vykazovanie informácií o udržateľnosti, by Komisia mala tieto štandardy preskúmať aspoň každé štyri roky. Pri vykonávaní tohto preskúmania by Komisia mala náležite zohľadniť vývoj relevantný pre vykazovanie informácií o udržateľnosti, ako aj to, či štandardy umožňujú podnikom dosiahnuť príslušné ciele, čo zahŕňa: i) poskytovanie informácií, ktoré spĺňajú, pokiaľ ide o údaje, potreby podnikov, ktoré požadujú informácie o udržateľnosti od svojich dodávateľov; ii) poskytovanie informácií, ktoré spĺňajú potreby finančných inštitúcií a investorov týkajúce sa údajov, a tým uľahčujú prístup podnikov k financovaniu; iii) zlepšenie riadenia aspektov udržateľnosti, v relevantných prípadoch vrátane environmentálnych a sociálnych aspektov, ako je znečistenie a zdravie a bezpečnosť pracovnej sily, a to spôsobom, ktorý posilní konkurencieschopnosť a odolnosť podnikov; a iv) prispievanie k udržateľnejšiemu a inkluzívnejšiemu hospodárstvu. Ak sa uvedené ciele nedosiahnu, Komisia by mala štandardy zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

- (24) V článku 29d smernice 2013/34/EÚ sa od podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článkoch 19a a 29a uvedenej smernice, vyžaduje, aby vypracúvali svoju správu o hospodárení alebo v príslušných prípadoch konsolidovanú správu o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815¹¹ a aby označovali svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852¹² v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie určenom v uvedenom delegovanom nariadení. S cieľom zabezpečiť pre podniky jasnosť, by sa malo bližšie určiť, že kým sa takéto pravidlá označovania vykazovania informácií o udržateľnosti neprijmú prostredníctvom delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815, od podnikov by sa nemalo vyžadovať, aby svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti takto označovali.

¹¹ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) V článku 33 ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa stanovuje, že členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku majú kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami uvedenej smernice vypracovali a uverejnili určité dokumenty. V snahe poskytnúť podnikom flexibilitu a znížiť im zaťaženie spojené s vykazovaním by členské štáty mali mať možnosť stanoviť, že kolektívna zodpovednosť členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku za zabezpečenie dodržiavania požiadaviek uvedenej smernice, pokiaľ ide o digitalizáciu správy o hospodárení, sa obmedzuje na jej uverejnenie v jednotnom elektronickom formáte vykazovania vrátane označovania vykazovania informácií o udržateľnosti v nej.

- (26) Podľa článku 40a ods. 1 štvrtého a piateho pododseku smernice 2013/34/EÚ majú určité dcérske podniky podniku z tretej krajiny v Únii, ktoré dosiahli čistý obrat viac než 150 000 000 EUR v Únii, alebo ak takéto dcérske podniky neexistujú, pobočky podniku z tretej krajiny v Únii, ktorá dosiahli čistý obrat viac než 40 000 000 EUR, uverejňovať a sprístupňovať informácie o udržateľnosti na úrovni skupiny podniku z tretej krajiny, alebo, ak to nie je uplatniteľné, na individuálnej úrovni podniku z tretej krajiny. S cieľom zmierniť zaťaženie podnikov z tretích krajín približne úmerne k zníženiu zaťaženia podnikov, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a uvedenej smernice, by sa prahová hodnota čistého obratu pre podnik z tretej krajiny mala zvýšiť zo 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Z dôvodu zníženia zaťaženia by sa veľkosť dcérskej podniku z tretej krajiny a pobočky podniku z tretej krajiny takéto dcérske spoločnosti a pobočky, ktoré majú patriť do rozsahu pôsobnosti smernice 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti, mala navyše takisto upraviť. Prahová hodnota čistého obratu pre dcérske podniky z tretej krajiny a pobočky podniku z tretej krajiny by sa mala stanoviť na 200 000 000 EUR. Požiadavky na vykazovanie pre dcérske podniky z tretej krajiny alebo pobočky podniku z tretej krajiny podľa článku 40a sa líšia od požiadaviek na vykazovanie pre podniky podľa článkov 19a a 29a. Od dcérskej spoločnosti podniku z tretej krajiny alebo pobočky podniku z tretej krajiny, na ktorú sa vzťahuje článok 40a, sa vyžaduje len uverejnenie a sprístupnenie správy o udržateľnosti poskytnutej podnikom z tretej krajiny, zatiaľ čo podniky, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a, sú povinné vykazovať informácie vo vlastnom mene. Preto nie je potrebné uplatňovať rovnaké prahové hodnoty pri určovaní, ktoré dcérske podniky alebo pobočky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie podľa článku 40a, a pri určovaní podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie podľa článkov 19a a 29a. Okrem toho, aby sa zabezpečili rovnaké podmienky, materské podniky z tretích krajín, ktoré sú finančnými holdingovými podnikmi a ktorých dcérske podniky majú navzájom nezávislé obchodné modely a činnosti, by mali mať možnosť neuverejňovať a nesprístupňovať správu o udržateľnosti v súlade s článkom 40a.

- (27) S cieľom zabezpečiť, aby podniky mali prístup k praktickým informáciám o uplatňovaní povinných a dobrovoľných štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti ako sa stanovuje v smernici 2013/34/EÚ, a zmierniť záťaž spojenú s uplatňovaním týchto štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by Komisia mala zriadiť osobitný online portál. Osobitný online portál by mal poskytovať prístup k informáciám, usmerneniam a podpore vrátane príslušných vzorov, pokiaľ ide o uvedené štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. Osobitný online portál by mal byť prepojený s online podpornými opatreniami, ktoré poskytujú členské štáty, ak takéto opatrenia existujú, aby sa zohľadnil vnútroštátny kontext.
- (28) S cieľom znížiť administratívnu záťaž vyplývajúcu z plnenia požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti, najmä v súvislosti so zberom údajov, spracúvaním údajov a výmenou údajov medzi podnikmi, by Komisia mala predložiť správu o iniciatívach, ktoré podnikom umožňujú zbierať, spracúvať a vymieňať si údaje bezpečným, bezproblémovým a automatizovaným spôsobom. To by malo zahŕňať: poskytovanie harmonizovaných, štandardizovaných a štruktúrovaných digitálnych formátov údajov na efektívnu výmenu údajov o činnosti medzi podnikmi, ako sú elektronické faktúry alebo digitálne správy na základe štandardu VSME; stanovenie minimálnych technických požiadaviek na digitálne systémy používané na správu a vykazovanie údajov o udržateľnosti s cieľom zabezpečiť interoperabilitu; zabezpečenie prístupu k dôveryhodným a kvalifikovaným údajom; a zabezpečenie možnosti výmeny údajov prostredníctvom otvorenej a spoločnej infraštruktúry Únie na výmenu údajov.

- (29) S cieľom upraviť prahové hodnoty čistého obratu pre podniky, na ktoré sa majú vzťahovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, keďže inflácia časom zníži ich reálnu hodnotu, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva¹³. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (30) V článku 5 ods. 2 prvom pododseku smernice (EÚ) 2022/2464 sa stanovujú dátumy, od ktorých majú členské štáty začať uplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2013/34/EÚ, pričom v závislosti od veľkosti dotknutého podniku sú stanovené rozličné dátumy. Vzhľadom na to, že len podniky s čistým obratom presahujúcim 450 000 000 EUR a s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, v relevantných prípadoch na úrovni skupiny, majú podliehať požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti, kritériá na určenie dátumov začiatku uplatňovania by sa mali upraviť a odkaz na malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii by sa mal vypustiť.

¹³ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (31) V súvislosti so zúžením rozsahu pôsobnosti podnikov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti je dôležité zabezpečiť právnu istotu, najmä pokiaľ ide o osobnú pôsobnosť príslušných ustanovení v každom okamihu. Preto by sa článok 5 ods. 2 prvý pododsek písm. a) smernice (EÚ) 2022/2464, ktorý sa týka prvého súboru podnikov, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, mal zmeniť tak, aby sa jeho uplatňovanie obmedzilo na tri účtovné roky od 1. januára 2024. V prípade účtovných rokov, ktoré sa začínajú 1. januára 2027 alebo neskôr, by sa mal uplatňovať článok 5 ods. 2 prvý pododsek písm. b) smernice (EÚ) 2022/2464, ktorý sa týka druhého súboru podnikov, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica. Podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 5 ods. 2 prvého pododseku písm. a) uvedenej smernice, ale nepatria do rozsahu pôsobnosti jej písmena b), zmeneného touto smernicou, preto nebudú patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice od účtovných rokov, ktoré sa začínajú 1. januára 2027 alebo neskôr. S cieľom čo najrýchlejšie znížiť zaťaženie by však členské štáty mali mať možnosť oslobodiť takéto podniky od povinností vykazovania, pokiaľ ide o účtovné roky začínajúce sa medzi 1. januárom 2025 a 31. decembrom 2026. Od členských štátov sa vyžaduje, aby uvedenú výnimku vykonávali spôsobom, ktorým sa zabezpečí súlad so zásadou právnej istoty.

- (32) V článku 5 ods. 2 treťom pododseku smernice (EÚ) 2022/2464 sa stanovujú dátumy, od ktorých majú členské štáty začať uplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v smernici 2004/109/ES, pričom v závislosti od veľkosti dotknutého emitenta sú stanovené rozličné dátumy. Vzhľadom na to, že len podniky s čistým obratom presahujúcim 450 000 000 EUR a s priemerným počtom viac než 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, v relevantných prípadoch na úrovni skupiny, majú podliehať požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti, kritériá na určenie dátumov začiatku uplatňovania by sa mali upraviť a odkaz na malé a stredné podniky, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii by sa mal vypustiť.

- (33) V súvislosti so zúžením rozsahu pôsobnosti emitentov, na ktorých sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti je dôležité zabezpečiť právnu istotu, najmä pokiaľ ide o osobnú pôsobnosť príslušných ustanovení v každom okamihu. Preto by sa článok 5 ods. 2 tretí pododsek písm. a) smernice (EÚ) 2022/2464, ktorý sa týka prvého súboru emitentov, na ktorých sa vzťahuje uvedená smernica, mal zmeniť tak, aby sa jeho uplatňovanie obmedzilo na tri účtovné roky od 1. januára 2024. V prípade účtovných rokov, ktoré sa začínajú 1. januára 2027 alebo neskôr, by sa mal uplatňovať článok 5 ods. 2 tretí pododsek písm. b) smernice (EÚ) 2022/2464, ktorý sa týka druhého súboru emitentov, na ktorých sa vzťahuje uvedená smernica. Emitenti, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti článku 5 ods. 2 tretieho pododseku písm. a) uvedenej smernice, ale nepatria do rozsahu pôsobnosti jej písmena b), zmeneného touto smernicou, preto nebudú patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice od účtovných rokov, ktoré sa začínajú 1. januára 2027 alebo neskôr. S cieľom čo najrýchlejšie znížiť zaťaženie by však členské štáty mali mať možnosť oslobodiť takýchto emitentov od povinností vykazovania, pokiaľ ide o účtovné roky začínajúce sa medzi 1. januárom 2025 a 31. decembrom 2026. Od členských štátov sa vyžaduje, aby túto výnimku vykonávali spôsobom, ktorým sa zabezpečí súlad so zásadou právnej istoty.

- (34) Vzhľadom na zmenu rozsahu podnikov, na ktoré sa vzťahujú povinnosti vykazovania informácií o udržateľnosti, by sa ustanovenia o preskúmaní a vykazovaní v smernici (EÚ) 2022/2464 mali upraviť. S cieľom zabezpečiť splnenie cieľa Únie, ktorým je umožniť zverejňovanie dostatočných údajov o udržateľnosti podnikov, by Komisia mala posúdiť vhodnosť nového rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2022/2464 zmenenej touto smernicou. Je vhodné, aby toto posúdenie vychádzalo najmä z analýzy potreby údajov o udržateľnosti na mobilizáciu súkromných investícií na dosiahnutie cieľov Európskej zelenej dohody na jednej strane a vplyvu vykazovania informácií o udržateľnosti na konkurencieschopnosť podnikov z Únie na strane druhej. Takisto je dôležité, aby sa v preskúmaní zohľadnili najlepšie vypracované postupy a skutočná úroveň pripravenosti podnikov zverejňovať informácie o udržateľnosti podľa smernice (EÚ) 2022/2464. Na uvedený účel a vzhľadom na zásadu proporcionality je pri zvažovaní možného rozšírenia rozsahu pôsobnosti dôležité, aby Komisia zvažila, či má uvedené rozšírenie vyvážiť možnosťou zaviesť zjednodušený režim vykazovania.
- (35) Smernica (EÚ) 2024/1760 nemá predstavovať dôvody na zníženie úrovne ochrany určitých práv a záujmov stanovených vo vnútroštátnom práve alebo v kolektívnych zmluvách uplatniteľných v čase prijatia uvedenej smernice. To by však členským štátom nemalo brániť v tom, aby pri vykonávaní smernice (EÚ) 2024/1760 upravili vnútroštátne právne predpisy o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti uplatniteľné v čase prijatia uvedenej smernice s cieľom zvýšiť alebo zabezpečiť ich zosúladenie s uvedenou smernicou, najmä ich rozsah pôsobnosti.

- (36) Cieľom smernice (EÚ) 2024/1760 nie je poskytnúť komplexný rámec na ochranu ľudských práv alebo životného prostredia v kontexte činnosti spoločností. Namiesto toho sa zameriava na harmonizáciu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa všeobecných povinností náležitej starostlivosti pre takéto spoločnosti a zodpovednosti v tejto súvislosti, čím sa zabezpečí, aby spoločnosti pôsobiace na vnútornom trhu prispievali k udržateľnému rozvoju. Procesy náležitej starostlivosti skôr dopĺňajú ako nahrádzajú konkrétne právne povinnosti, ktoré priamo alebo nepriamo chránia ľudské práva alebo životné prostredie. Medzi tieto konkrétne právne povinnosti patria povinnosti vyplývajúce okrem mnohých ďalších príkladov z pracovného práva a práva týkajúceho sa pracovného času a rovnosti; práva týkajúceho sa bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane manipulácie s nebezpečnými materiálmi; stavebných noriem a práva týkajúceho sa územného plánovania; a práva upravujúceho bezpečnosť výrobkov alebo potravín. Všetky tieto právne povinnosti nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2024/1760, okrem prípadov, keď sa v nich stanovujú všeobecné povinnosti náležitej starostlivosti. S cieľom zvýšiť právnu istotu a zabezpečiť výslovné zachovanie potrebnej regulačnej slobody by sa smernica (EÚ) 2024/1760 mala zmeniť s cieľom podrobnejšie objasniť obmedzenia rozsahu pôsobnosti danej smernice.

(37) V smernici (EÚ) 2024/1760 sa určitým spoločnostiam ukladajú rozsiahle povinnosti náležitej starostlivosti. Z uvedeného dôvodu je rozsah pôsobnosti smernice obmedzený na obzvlášť veľké spoločnosti. V správe s názvom „Budúcnosť európskej konkurencieschopnosti“ sa rámec náležitej starostlivosti identifikoval ako „hlavný zdroj regulačného zaťaženia“, pričom sa v tejto súvislosti dospelo k záveru, že „je potrebné lepšie zvážiť veľkosť spoločností, na ktoré sa regulácia vzťahuje“. Okrem toho môže smernica (EÚ) 2024/1760 najlepšie dosiahnuť svoje ciele, pokiaľ ide o úplne najväčšie spoločnosti, ktoré majú najväčší vplyv na svoje hodnotové reťazce, najväčší vplyv na ľudské práva a životné prostredie a najväčšie zdroje na dôsledné vykonávanie náležitej starostlivosti. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a v súlade s kľúčovým cieľom, ktorým je zjednodušenie, by sa mal rozsah pôsobnosti smernice (EÚ) 2024/1760 obmedziť. Prahová hodnota obratu 450 000 000 EUR by sa mala zvýšiť na 1 500 000 000 EUR a prahová hodnota 1 000 zamestnancov by sa mala zvýšiť na 5 000 zamestnancov. Prahové hodnoty týkajúce sa spoločností, ktoré uzavreli franchisingové alebo licenčné zmluvy, by sa preto mali zvýšiť na 75 000 000 EUR, pokiaľ ide o licenčné poplatky, a na 275 000 000 EUR, pokiaľ ide o obrat.

(38) V článku 4 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa členským štátom zakazuje, aby do svojho vnútroštátneho práva zavádzali v oblasti pôsobnosti uvedenej smernice ustanovenia stanovujúce povinnosti náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv a životného prostredia, ktoré sa odchyľujú od osobitných ustanovení uvedenej smernice. V snahe zabezpečiť, aby členské štáty neprekročili rámec uvedenej smernice, a v snahe zabrániť vytvoreniu roztriešteného regulačného prostredia, ktoré by viedlo k právnej neistote a zbytočnému zaťaženiu, by sa ustanovenia smernice (EÚ) 2024/1760 o úplnej harmonizácii mali rozšíriť tak, aby zahŕňali ďalšie ustanovenia, ktoré upravujú základné aspekty procesu náležitej starostlivosti. To zahŕňa najmä identifikačnú povinnosť, povinnosť prioritizovať nepriaznivé vplyvy, povinnosť riešiť nepriaznivé vplyvy, ktoré boli alebo mali byť identifikované, povinnosť zabezpečiť mechanizmus podávania sťažností a oznamovania, ako aj povinnosť monitorovať opatrenia náležitej starostlivosti a povinnosť podávať správy o záležitostiach, na ktoré sa uvedená smernica vzťahuje. Členské štáty by zároveň mali naďalej mať možnosť zaviesť prísnejšie ustanovenia týkajúce sa iných aspektov alebo ustanovenia o náležitej starostlivosti, ktoré sú konkrétnejšie z hľadiska cieľa alebo oblasti, na ktorú sa vzťahujú. Takéto ustanovenia zahŕňajú ustanovenia vnútroštátneho práva upravujúce konkrétne nepriaznivé vplyvy alebo konkrétne odvetvia činnosti s cieľom dosiahnuť odlišnú úroveň ochrany ľudských, zamestnaneckých a sociálnych práv, životného prostredia alebo klímy. S cieľom zvýšiť právnu istotu a zabezpečiť potrebnú regulačnú slobodu, najmä pokiaľ ide o vznikajúce osobitné riziká, v prípade ktorých by mohli byť povinnosti náležitej starostlivosti dôležité, malo by sa objasniť, že tieto ustanovenia zahŕňajú povinnosti náležitej starostlivosti týkajúce sa konkrétnych výrobkov, služieb alebo situácií. Naopak, vnútroštátne pravidlá, ktoré presahujú konkrétny cieľ alebo oblasť, napríklad reguláciou procesu náležitej starostlivosti vo všeobecnosti alebo reguláciou náležitej starostlivosti v celom odvetví, nepredstavujú takéto ustanovenia.

(39) V článku 5 smernice (EÚ) 2024/1760 sa členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby veľké spoločnosti presahujúce určitú veľkosť vykonávali náležitú starostlivosť v oblasti ľudských práv a životného prostredia. V článku 8 uvedenej smernice sa od týchto spoločností vyžaduje, aby prijali vhodné opatrenia na identifikáciu a posúdenie nepriaznivých vplyvov, pričom zohľadnia príslušné rizikové faktory. Od spoločností by sa malo vyžadovať, aby vykonali predbežnú analýzu výlučne na základe primerane dostupných informácií s cieľom identifikovať všeobecné oblasti v rámci svojich vlastných činností, činností svojich dcérskych spoločností a v prípade, že súvisia s ich reťazcami činností, činností svojich obchodných partnerov, v ktorých je výskyt nepriaznivých vplyvov najpravdepodobnejší. Pri vykonávaní predbežnej analýzy sa od spoločností nevyžaduje, aby systematicky identifikovali nepriaznivé vplyvy na úrovni subjektu, ale skôr sa od nich vyžaduje, aby vymedzili všeobecné oblasti. Pri vykonávaní predbežnej analýzy by sa spoločnosti mali spoliehať výlučne na informácie, ktoré majú primerane k dispozícii, čo vo všeobecnosti vylučuje požadovanie informácií od obchodných partnerov. Spoločnosti však majú flexibilitu pri posudzovaní toho, aké informácie majú primerane k dispozícii.

- (40) Od spoločností by sa malo vyžadovať, aby na základe výsledkov predbežnej analýzy vykonali hĺbkové posúdenie v oblastiach, v ktorých bol identifikovaný najpravdepodobnejší výskyt a najvyššia závažnosť nepriaznivých vplyvov. Od spoločností by sa nemalo vyžadovať, aby od obchodných partnerov požadovali akékoľvek informácie, ak neboli identifikované žiadne pravdepodobné a závažné riziká. Hĺbkové posúdenie by malo byť zamerané na získanie presných a spoľahlivých informácií, najmä o povahe, rozsahu, príčinách, závažnosti a pravdepodobnosti identifikovaných nepriaznivých vplyvov, aby spoločnosť mohla v relevantných prípadoch určiť priority identifikovaných skutočných a potenciálnych nepriaznivých vplyvov v súlade so smernicou (EÚ) 2024/1760 a prijať vhodné opatrenia na ich riešenie v súlade s uvedenou smernicou. S cieľom poskytnúť spoločnostiam dodatočnú flexibilitu, ak spoločnosť identifikovala nepriaznivé vplyvy, ktoré sú rovnako pravdepodobné alebo rovnako závažné vo viacerých oblastiach, by uvedená spoločnosť mala mať možnosť uprednostniť posúdenie nepriaznivých vplyvov, ktoré sa týkajú priamych obchodných partnerov. Od spoločností sa vyžaduje len to, aby prijali vhodné opatrenia na identifikáciu nepriaznivých vplyvov. Nie sú teda povinné identifikovať každý nepriaznivý vplyv svojich činností, činností svojich dcérskych spoločností a činností svojich obchodných partnerov. V niektorých prípadoch by to mohlo viesť k tomu, že takýto vplyv sa neidentifikuje, a preto sa mu nezabráni, nezmierni sa, neodstráni sa ani sa nezminimalizuje, a to napriek tomu, že spoločnosť v plnej miere splnila svoje povinnosti podľa smernice (EÚ) 2024/1760. Z toho vyplýva, že spoločnosti by za takýto vplyv neboli penalizované podľa uvedenej smernice.

- (41) V snahe obmedziť účinok prenosu zaťaženia na iné spoločnosti vrátane malých a stredných podnikov a malých spoločností so strednou trhovou kapitalizáciou, pokiaľ ide o hĺbkové posúdenie obchodných partnerov, by spoločnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica (EÚ) 2024/1760, mali požadovať informácie od obchodných partnerov len vtedy, ak sú takéto informácie potrebné. Je dôležité, aby každá žiadosť bola cielená, opodstatnená a primeraná. V prípade obchodných partnerov s menej ako 5 000 zamestnancami by spoločnosti mali požadovať informácie len vtedy, ak informácie nemožno primerane získať inými prostriedkami, napríklad z informácií, ktoré majú k dispozícii, alebo z iných zdrojov.
- (42) V článku 8 ods. 3 smernice (EÚ) 2024/1760 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že na účely identifikácie a posúdenia nepriaznivých vplyvov budú spoločnosti oprávnené využívať primerané zdroje vrátane nezávislých správ a informácií zhromaždených prostredníctvom mechanizmu oznamovania a postupu podávania sťažností stanoveného v uvedenej smernici. S cieľom znížiť záťaž súvisiacu s dodržiavaním predpisov pre spoločnosti a príslušných obchodných partnerov by sa malo stanoviť, že primerané zdroje by mohli predstavovať aj digitálne riešenia, iniciatívy odvetvia a iniciatívy viacerých zainteresovaných strán. Spoločnosti by preto mali mať možnosť získať potrebné informácie prostredníctvom odvetvia a iniciatív viacerých zainteresovaných strán, aby sa vyhli duplicitným žiadostiam. Spoločnosti však majú tiež naďalej možnosť získať informácie individuálne.

- (43) Keďže nepriaznivé vplyvy by sa mali prioritizovať podľa ich závažnosti a pravdepodobnosti a riešiť postupne, ak nie je možné súčasne a v plnom rozsahu riešiť všetky nepriaznivé vplyvy, ktoré spoločnosť identifikovala, nemala by byť penalizovaná podľa smernice (EÚ) 2024/1760.
- (44) Spoločnosti by sa mohli ocitnúť v situáciách, keď ich produkcia vo veľkej miere závisí od vstupov pochádzajúcich od jedného alebo viacerých konkrétnych dodávateľov. Najmä ak sa s obchodnými činnosťami takéhoto dodávateľa spájajú závažné nepriaznivé vplyvy vrátane detskej práce alebo významného poškodenia životného prostredia a spoločnosť na riešenie takýchto vplyvov neúspešne vyčerpala všetky opatrenia náležitej starostlivosti, spoločnosť by mala ako poslednú možnosť pozastaviť daný obchodný vzťah a zároveň pokračovať v spolupráci s dodávateľom na riešení, pričom by podľa možnosti mala využívať prípadný zvýšený tlak, ktorý vyplýva z takéhoto pozastavenia. Pozastavenie by sa malo ukončiť po vyriešení nepriaznivého vplyvu.

- (45) V snahe znížiť zaťaženie spoločností a zvýšiť proporcionalitu zapojenia zainteresovaných strán by sa od spoločností malo vyžadovať, aby spolupracovali len s pracovníkmi, ich zástupcami vrátane odborových zväzov a s osobami a komunitami, ktorých práva alebo záujmy sú alebo by mohli byť priamo dotknuté produktmi, službami a činnosťami spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a ktoré majú súvis s konkrétnou fázou vykonávaného procesu náležitej starostlivosti. To zahŕňa osoby alebo komunity v susedstve závodov prevádzkovaných obchodnými partnermi, ak sú tieto osoby alebo komunity priamo postihnuté znečistením, alebo pôvodné obyvateľstvo, ktorého právo na pôdu alebo zdroje je priamo ovplyvnené tým, ako obchodný partner nadobúda, rozvíja alebo inak využíva pôdu, lesy alebo vody. Zapojenie zainteresovaných strán by sa okrem toho malo vyžadovať len v prípade určitých častí procesu náležitej starostlivosti, konkrétne vo fáze identifikácie, na vypracovanie akčných plánov a posilnených akčných plánov a pri navrhovaní nápravných opatrení.
- (46) S cieľom znížiť administratívne zaťaženie spoločností by Komisia mala do 26. júla 2027 prijať všeobecné usmernenia o náležitej starostlivosti. Zároveň by sa lehota na začatie uplatňovania smernice (EÚ) 2024/1760 na všetky spoločnosti mala odložiť na 26. júla 2029. Toto dvojročné medzioddobie by malo spoločnostiam poskytnúť dostatočný čas na to, aby pri vykonávaní opatrení náležitej starostlivosti zohľadnili praktické usmernenia a najlepšie postupy uvedené v usmerneniach Komisie.

- (47) Ustanovenia smernice (EÚ) 2024/1760 týkajúce sa plánu transformácie pre zmierňovanie zmeny klímy sa považujú za neprimerané, najmä z dôvodu administratívnej záťaže pre spoločnosti a dozorné orgány, a mohli by viesť k právnej neistote. Tieto ustanovenia treba zrušiť, aby sa zjednodušili povinnosti a podporilo sa cielenejšie a efektívnejšie vykonávanie uvedenej smernice.

(48) V článku 27 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa od členských štátov vyžaduje, aby stanovili účinné, primerané a odrádzajúce sankcie. V článku 27 ods. 2 uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby pri rozhodovaní o uložení sankcií a pri stanovení ich povahy a primeranej výšky náležite prihliadali na súbor faktorov, ktoré určujú závažnosť porušenia a poľahčujúce či priťažujúce okolnosti. V článku 27 ods. 4 uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby pri ukladaní peňažných sankcií vychádzali z čistého celosvetového obratu dotknutej spoločnosti. Uvedená požiadavka sa však zdá zbytočná a mohla by sa nesprávne vykladať v tom zmysle, že sa ňou vyžaduje, aby sa peňažné sankcie zakladali výlučne alebo predovšetkým na čistom celosvetovom obrate. Namiesto toho sa v súlade s požiadavkou, aby sankcie boli účinné, primerané a odrádzajúce, od dozorných orgánov vyžaduje, aby náležite zohľadnili čistý celosvetový obrat, alebo v prípade spoločností patriacich do skupiny čistý konsolidovaný celosvetový obrat hlavnej materskej spoločnosti, v spojení so súborom faktorov stanoveným v článku 27 ods. 2 uvedenej smernice. Požiadavka, aby peňažné sankcie vychádzali z čistého celosvetového obratu, by sa preto mala vypustiť. Naopak, v snahe zabezpečiť rovnaké podmienky v celej Únii a v súlade s cieľom harmonizácie by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby stanovili jednotnú hornú hranicu peňažných sankcií vo výške 3 % čistého celosvetového obratu. Uplatňovanie uvedenej hornej hranice na spoločnosti patriace do skupín by sa malo objasniť. Komisia by navyše v záujme zvýšenia súdržnosti postupov presadzovania práva v celej Únii mala v spolupráci s členskými štátmi vypracovať usmernenia, ktorými by dozorným orgánom pomohla pri určovaní výšky sankcií.

(49) V záujme lepšieho naplnenia zásady subsidiarity by sa mal zrušiť osobitný režim zodpovednosti platný v celej Únii, ktorý je v súčasnosti stanovený smernici (EÚ) 2024/1760. Zároveň by sa od členských štátov malo vyžadovať, aby v rámci medzinárodného práva a práva Únie zabezpečili obetiam nepriaznivých vplyvov účinný prístup k spravodlivosti a zaručili ich právo na účinný prostriedok nápravy, ako je zakotvené v článku 2 ods. 3 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článku 8 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, článku 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby v prípade, že spoločnosť nesie zodpovednosť za nedodržanie požiadaviek náležitej starostlivosti stanovených v smernici (EÚ) 2024/1760, a v prípade, že takéto neplnenie spôsobilo škodu, obeť mali možnosť získať úplnú náhradu škody. Takáto náhrada by sa mala poskytnúť v súlade so zásadami účinnosti a rovnocennosti. Vzhľadom na rôzne pravidlá a tradície, ktoré existujú na vnútroštátnej úrovni, pokiaľ ide o povoľovanie žalôb v zastúpení, by sa osobitná požiadavka v tomto zmysle stanovená v smernici (EÚ) 2024/1760 mala vypustiť.

Takýmto vypustením nie je dotknuté žiadne ustanovenie uplatniteľného vnútroštátneho práva, ktoré umožňuje odborovej organizácii, mimovládnej organizácii pre ľudské práva alebo environmentálnej organizácii, inej mimovládnej organizácii alebo vnútroštátnej inštitúcii pre ľudské práva podať žalobu na presadzovanie práv údajnej poškodenej strany alebo podporiť takéto žaloby podané priamo takouto stranou. Okrem toho by sa z rovnakého dôvodu mala vypustiť požiadavka, aby členské štáty zabezpečili, že pravidlá zodpovednosti majú nadradené povinné uplatňovanie v prípadoch, keď rozhodným právom pri nárokoch v takejto súvislosti nie je vnútroštátne právo daného členského štátu. Takýmto vypustením sa neobmedzuje možnosť členských štátov stanoviť, že ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorými sa transponuje smernica (EÚ) 2024/1760, majú nadradené povinné ustanovenia, ako sa uvádza v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007¹⁴ v prípadoch, keď rozhodným právom pri nárokoch v takejto súvislosti nie je vnútroštátne právo daného členského štátu.

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) V článku 36 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1760 sa vyžaduje, aby Komisia do 26. júla 2026 predložila Európskemu parlamentu a Rade správu o potrebe stanoviť dodatočné požiadavky náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti prispôsobené regulovaným finančným podnikom, pokiaľ ide o poskytovanie finančných služieb a investičné činnosti, a o možnostiach takýchto požiadaviek náležitej starostlivosti a ich vplyvoch. Keďže lehota na takéto preskúmanie neposkytuje dostatok času na zohľadnenie skúseností s novovytvoreným všeobecným rámcom náležitej starostlivosti, ustanovenia o preskúmaní a vykazovaní v smernici (EÚ) 2024/1760 by sa mali zmeniť.
- (51) Lehota na transpozíciu by sa mala odložiť o jeden rok a dátumy, od ktorých majú členské štáty uplatňovať smernicu (EÚ) 2024/1760, by sa mali zjednotiť pre všetky spoločnosti v rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice, aby sa spoločnostiam poskytlo viac času na prípravu na požiadavky uvedenej smernice. Okrem toho by sa malo zmeniť niekoľko ďalších dátumov v uvedenej smernici, aby sa zohľadnil tento jednoročný odklad, ako aj odklad vymedzený v smernici (EÚ) 2025/794.
- (52) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(53) Smernice 2006/43/ES, 2013/34/EÚ, (EÚ) 2022/2464 a (EÚ) 2024/1760 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1
Zmeny smernice 2006/43/ES

Smernica 2006/43/ES sa mení takto:

1. V článku 3 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Príslušné orgány členských štátov môžu schváliť ako audítorské spoločnosti len tie subjekty, ktoré spĺňajú tieto podmienky:

- a) fyzické osoby, ktoré vykonávajú štatutárne audity v mene audítorskej spoločnosti, musia spĺňať aspoň podmienky pre štatutárny audit stanovené v článku 4, článku 6 ods. 1, článku 7 ods. 1, článku 8 ods. 1 a 2, článku 9, článku 10 ods. 1 prvom pododseku, článku 11 a článku 12 tejto smernice a musia byť schválené ako štatutárni audítori v dotknutom členskom štáte;

- b) väčšinu hlasovacích práv v subjekte musia mať audítorské spoločnosti schválené v ktoromkoľvek členskom štáte alebo fyzické osoby, ktoré spĺňajú aspoň podmienky pre štatutárny audit stanovené v článku 4, článku 6 ods. 1, článku 7 ods. 1, článku 8 ods. 1 a 2, článku 9, článku 10 ods. 1 prvom pododseku, článku 11 a článku 12 tejto smernice. Členské štáty môžu ustanoviť, že tieto fyzické osoby tiež musia byť schválené v ďalšom členskom štáte. Na účely štatutárneho auditu družstiev, sporiteľní a podobných subjektov uvedených v článku 45 smernice 86/635/EHS, dcérskej spoločnosti alebo právneho nástupcu družstva, sporiteľne alebo podobného subjektu uvedeného v článku 45 smernice 86/635/EHS môžu členské štáty prijať iné osobitné ustanovenia týkajúce sa hlasovacích práv;
- c) väčšinu – maximálne 75 % – členov správneho alebo riadiaceho orgánu subjektu musia tvoriť audítorské spoločnosti schválené v ktoromkoľvek členskom štáte alebo fyzické osoby, ktoré spĺňajú aspoň podmienky pre štatutárny audit stanovené v článku 4, článku 6 ods. 1, článku 7 ods. 1, článku 8 ods. 1 a 2, článku 9, článku 10 ods. 1 prvom pododseku, článku 11 a článku 12 tejto smernice. Členské štáty môžu ustanoviť, že tieto fyzické osoby tiež musia byť schválené v ďalšom členskom štáte. Ak takýto orgán nemá viac než dvoch členov, jeden z týchto členov musí spĺňať aspoň podmienky uvedené v tomto písmene;

d) spoločnosť musí spĺňať podmienku stanovenú v článku 4.

Členské štáty môžu ustanoviť dodatočné podmienky len vo vzťahu k písmenu c). Takéto podmienky sú úmerné stanoveným cieľom a nezachádzajú ďalej, než je naozaj nevyhnutné.“

2. V článku 24b ods. 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového partnera pre udržateľnosť, ktorý musí spĺňať aspoň podmienky stanovené v článku 4 a článkoch 6 až 12 a musí byť schválený ako štatutárny audítor v dotknutom členskom štáte. Tento kľúčový partner pre udržateľnosť môže byť kľúčový audítorský partner alebo jeden z kľúčových audítorských partnerov. Audítorská spoločnosť poskytne kľúčovému partnerovi alebo partnerom pre udržateľnosť dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.“

3. V článku 26a sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Komisia najneskôr do 1. júla 2027 prijme delegované akty v súlade s článkom 48a, ktorými sa doplní táto smernica s cieľom stanoviť štandardy pre limitované uistenie, v ktorých sa stanovujú postupy, ktoré audítor alebo audítori a audítorská spoločnosť alebo spoločnosti vykonávajú v záujme vyvodenia ich záverov o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane plánovania zákaziek, zohľadnenia rizík a reakcie na riziká a druhov záverov, ktoré sa majú zahrnúť do správy o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti alebo v relevantných prípadoch do audítorskej správy.“

Komisia prijme štandardy pre limitované uistenie uvedené v prvom pododseku, pričom zabezpečí, aby tieto štandardy:

- a) boli vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne;
- b) prispievali k vysokej miere dôveryhodnosti a ku kvalite ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti a
- c) prispievali k verejnému blahu v Únii.“

4. Článok 45 sa mení takto:

a) v odseku 5, druhý pododsek, sa písmeno a) nahrádza takto:

- „a) väčšina členov správneho alebo riadiaceho orgánu audítorského subjektu z tretej krajiny spĺňa požiadavky, ktoré sú rovnocenné požiadavkám stanoveným v článkoch 4 až 10, s výnimkou článku 7 ods. 2, článku 8 ods. 3 a článku 10 ods. 1 druhého pododseku;“

b) vkladá sa tento odsek:

„5b. Členské štáty neuplatňujú odseky 1 až 5a v súvislosti so správami o uistení týkajúcimi sa ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti vydávanými za účtovné roky začínajúce sa v období od 1. januára 2025 do 31. decembra 2030 v prípadoch, keď dotknutý audítora alebo audítorský subjekt z tretej krajiny poskytne príslušným orgánom členského štátu:

- a) meno a adresu príslušného audítora alebo audítorského subjektu z tretej krajiny a informácie o jeho právnej štruktúre;
- b) vyhlásenie, že audítora z tretej krajiny, ktorý podpisuje správu o uistení, získal znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a jeho uistenia a informácie o úrovni týchto znalostí;
- c) v prípade, že audítora alebo audítorský subjekt z tretej krajiny patrí do nejakej siete, opis tejto siete;
- d) štandardy pre uistenie a požiadavky týkajúce sa nezávislosti, ktoré sa uplatnili na príslušné uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti;
- e) opis systému vnútornej kontroly kvality audítorského subjektu z tretej krajiny, ktorý pokrýva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a

- f) údaj o tom, či a kedy sa vykonala posledná preverka zabezpečenia kvality audítora alebo audítorského subjektu z tretej krajiny v súvislosti so zákazkami na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a potrebné informácie o výsledku uvedenej preverky zabezpečenia kvality.

Po prijatí informácií uvedených v prvom pododseku, príslušné orgány členského štátu zaregistrujú dotknutého audítora alebo audítorský subjekt z tretej krajiny na účely uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a jasne uvedú, že registrácia bola vykonaná v rámci režimu prechodnej registrácie stanovenej v prvom pododseku. Ak dotknutý audítor alebo audítorský subjekt z tretej krajiny neposkytne ktorúkoľvek z informácií uvedených v prvom pododseku, príslušné orgány členského štátu tohto audítora alebo audítorský subjekt z tretej krajiny nezaregistrujú.“

5. V článku 48a ods. 2 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26a ods. 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.“

Článok 2
Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) v odseku 3 sa úvodné znenie nahrádza takto:

„Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29a, 29d, 30 a 33, článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa), článku 34 ods. 2 a 3 a článku 51 tejto smernice sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa nasledujúcich podnikov bez ohľadu na ich právnu formu, a to za predpokladu, že uvedené podniky sú podnikmi, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná zvierka zostavuje, prekročia čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka:“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Koordinačné opatrenia stanovené v článkoch 19a, 29a a 29d sa nevzťahujú na Európsky nástroj finančnej stability (ENFS) zriadený rámcovou zmluvou o ENFS, ani na finančné produkty uvedené v článku 2 bode 12 písm. b) a f) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088*.

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“

2. V článku 3 sa odsek 13 nahrádza takto:

„13. S cieľom zohľadniť účinky inflácie Komisia najmenej každých päť rokov preskúma a v prípade, že je to vhodné, delegovanými aktmi v súlade s článkom 49 zmení limity uvedené v nasledujúcich ustanoveniach, pričom zohľadní miery inflácie uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*:

- a) odsekoch 1 až 7 tohto článku;
- b) článku 19 ods. 1 štvrtom pododseku, článku 19a ods. 1 prvom pododseku, článku 29a ods. 1 prvom pododseku a
- c) článku 40a ods. 1 druhom, štvrtom a piatom pododseku.“

3. V článku 19 ods. 1 sa štvrtý pododsek nahrádza takto:

„Podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, prekročia čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, musia vykazovať informácie o kľúčových nehmotných zdrojoch a vysvetliť, ako obchodný model podniku zásadne závisí od takýchto zdrojov a ako sú tieto zdroje zdrojom tvorby hodnoty pre podnik.“

4. Článok 19a sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, prekročia čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, musia zahrnúť do svojej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov podniku na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a postavenie podniku.“;

b) odsek 3 sa mení takto:

i) za prvý pododsek sa vkladajú tieto pododseky:

„Na účely tretieho, štvrtého a piateho pododseku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

a) „vykazujúci podnik“ je podnik, od ktorého sa vyžaduje vykazovanie informácií podľa odseku 1 tohto článku;

b) „chránený podnik“ je podnik, ktorý:

i) ku dňu, ku ktorému sa jeho účtovná závierka zostavuje neprekračuje priemerný počet 1 000 zamestnancov počas predchádzajúceho účtovného roku a

ii) je v hodnotovom reťazci vykazujúceho podniku;

c) „dobrovoľné štandardy“ sú štandardy určené na dobrovoľné použitie, ako sa uvádza v článku 29ca.

Vykazujúce podniky sa môžu pri určovaní toho, či podniky v ich hodnotovom reťazci sú chránenými podnikmi, opierať o vlastné vyhlásenie podnikov v ich hodnotovom reťazci. Od vykazujúcich podnikov sa nevyžaduje, aby podnikli kroky na overenie informácií uvedených v takomto vlastnom vyhlásení. Nesmú sa však spoliehať na vlastné vyhlásenie, ak vedia, že vyhlásenie je zjavne nesprávne, alebo možno odôvodnene očakávať, že o tom vedia.

Chránené podniky majú právo odmietnuť poskytovanie informácií nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch v reakcii na žiadosť predloženú na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici. Okrem toho:

- a) pri uzatváraní zmluvných a iných dojednaní na účely splnenia požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti podľa tejto smernice vykazujúce podniky nesmú od chránených podnikov vyžadovať, aby poskytovali informácie nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch;
- b) žiadne zmluvné ustanovenie, ktoré je v rozpore s písmenom a), nie je záväzné, pričom to však nemá vplyv na záväzný charakter ostatných ustanovení zmluvy;
- c) ak vykazujúci podnik požaduje informácie, priamo alebo nepriamo, od chránených podnikov na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, a niektoré alebo všetky tieto informácie presahujú rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch, tento vykazujúci podnik zabezpečí, aby chránené podniky boli informované o:
 - i) tom, ktoré informácie presahujú rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch a

- ii) zákonom práve chránených podnikov odmietnuť poskytnutie informácií;
- d) vykazujúce podniky, ktoré vykazujú potrebné informácie o hodnotovom reťazci bez toho, aby vykázali akékoľvek informácie od chránených podnikov nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch, sa považujú za podniky, ktoré splnili povinnosť vykazovať informácie o hodnotovom reťazci stanovenú v prvom pododseku.

Žiadne ustanovenie štvrtého pododseku:

- a) nemá vplyv na žiadosti o informácie na iné účely než na vykazovanie informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, vrátane žiadostí na účely splnenia požiadaviek Únie, aby podniky vykonávali proces náležitej starostlivosti, alebo
- b) neukladá žiadnu povinnosť pre žiaden podnik v hodnotovom reťazci poskytovať informácie o udržateľnosti, ani z neho takáto povinnosť nevyplýva.

Počas prvých troch rokov, počas ktorých sa na podnik vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s odsekom 1, a v prípade, že nebudú k dispozícii všetky potrebné informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca, podnik vysvetlí úsilie vynaložené na získanie informácií o svojom hodnotovom reťazci, dôvody, prečo nebolo možné získať všetky potrebné informácie, a svoje plány na získanie všetkých potrebných informácií v budúcnosti. Po uvedenom trojročnom prechodnom období musí podnik splniť požiadavky na vykazovanie informácií o hodnotovom reťazci použitím informácií získaných priamo od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci alebo vo vhodných prípadoch odhadov týchto informácií.“;

- ii) druhý pododsek sa vypúšťa,
- iii) štvrtý pododsek sa nahrádza takto:

„Pri vykazovaní informácií uvedených v odsekoch 1 a 2 môžu podniky vynechať tieto informácie:

- a) vo výnimočných prípadoch informácie, ktorých zverejnenie by vážne poškodilo obchodné postavenie podniku, ak sú splnené tieto podmienky:
 - i) takéto vynechanie nebráni spravodlivému a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti a pozície podniku alebo jeho hlavných rizík či hlavných vplyvov,

- ii) podnik zistil, že tieto informácie nie je možné zverejniť takým spôsobom, ktorý by mu umožnil splniť ciele požiadavky na zverejnenie bez toho, aby bola vážne dotknutá jeho obchodná pozícia, napríklad na agregovanej báze,
 - iii) podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku, a
 - iv) podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;
- b) informácie predstavujúce duševný kapitál, duševné vlastníctvo, know-how, technologické informácie alebo výsledky inovácie, ktoré sú považované za obchodné tajomstvo v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943*, za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
- i) podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;

- c) utajované skutočnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2418** za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - i) podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;

- d) iné informácie, ktoré majú byť chránené pred neoprávneným prístupom alebo zverejnením z dôvodu povinností stanovených v iných právnych aktoch Únie alebo vo vnútroštátnom práve s cieľom chrániť súkromie alebo bezpečnosť fyzickej osoby alebo bezpečnosť právnickej osoby, za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - i) podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať.

-
- * Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/2418 z 18. októbra 2023 o zriadení nástroja na posilnenie európskeho obranného priemyslu prostredníctvom spoločného obstarávania (EDIRPA) (Ú. v. EÚ L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“;

c) odseky 6 a 7 sa vypúšťajú;

d) odsek 10 sa nahrádza takto:

„10. Oslobodenie stanovené v odseku 9 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky tohto článku.“

5. Článok 29a sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Materské podniky skupiny, ktorá ku dňu, ku ktorému sa zostavuje jej účtovná závierka, prekročí na konsolidovanom základe čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka, musia zahrnúť do konsolidovanej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov skupiny na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a postavenie skupiny.“;

b) odsek 3 sa mení takto:

i) za prvý pododsek sa vkladajú tieto pododseky:

„Na účely tretieho, štvrtého a piateho pododseku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

a) „vykazujúci podnik“ je podnik, od ktorého sa vyžaduje vykazovanie informácií podľa odseku 1 tohto článku;

b) „chránený podnik“ je podnik, ktorý:

i) ku dňu, ku ktorému sa jeho účtovná závierka zostavuje neprekračuje priemerný počet 1 000 zamestnancov počas predchádzajúceho účtovného roku a

ii) je v hodnotovom reťazci vykazujúceho podniku;

c) „dobrovoľné štandardy“ sú štandardy určené na dobrovoľné použitie, ako sa uvádza v článku 29ca.

Vykazujúce podniky sa môžu pri určovaní toho, či podniky v ich hodnotovom reťazci sú chránenými podnikmi, opierať o vlastné vyhlásenie podnikov v ich hodnotovom reťazci. Od vykazujúcich podnikov sa nevyžaduje, aby podnikli kroky na overenie informácií uvedených v takomto vlastnom vyhlásení. Nesmú sa však spoliehať na vlastné vyhlásenie, ak vedia, že vyhlásenie je zjavne nesprávne, alebo možno odôvodnene očakávať, že o tom vedia.

Chránené podniky majú právo odmietnuť poskytovanie informácií nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch v reakcii na žiadosť predloženú na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici. Okrem toho:

- a) pri uzatváraní zmluvných a iných dojednaní na účely splnenia požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti podľa tejto smernice vykazujúce podniky nesmú od chránených podnikov vyžadovať, aby poskytovali informácie nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch;
- b) žiadne zmluvné ustanovenie, ktoré je v rozpore s písmenom a), nie je záväzné, pričom to však nemá vplyv na záväzný charakter ostatných ustanovení zmluvy;
- c) ak vykazujúci podnik požaduje informácie, priamo alebo nepriamo, od chránených podnikov na účely vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, a niektoré alebo všetky tieto informácie presahujú rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch, tento vykazujúci podnik zabezpečí, aby chránené podniky boli informované o:
 - i) tom, ktoré informácie presahujú rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch a

- ii) zákonom práve chránených podnikov odmietnuť poskytnutie informácií;
- d) vykazujúce podniky, ktoré vykazujú potrebné informácie o hodnotovom reťazci bez toho, aby vykázali akékoľvek informácie od chránených podnikov nad rámec informácií uvedených v dobrovoľných štandardoch, sa považujú za podniky, ktoré splnili povinnosť vykazovať informácie o hodnotovom reťazci stanovenú v prvom pododseku.

Žiadne ustanovenie štvrtého pododseku:

- a) nemá vplyv na žiadosti o informácie na iné účely než na vykazovanie informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v tejto smernici, vrátane žiadostí na účely splnenia požiadaviek Únie, aby podniky vykonávali proces náležitej starostlivosti; alebo
- b) neukladá žiadnu povinnosť pre žiaden podnik v hodnotovom reťazci poskytovať informácie o udržateľnosti, ani z neho takáto povinnosť nevyplýva.

Počas prvých troch rokov, počas ktorých sa na materský podnik vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s odsekom 1, a v prípade, že nebudú k dispozícii všetky potrebné informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca, materský podnik vysvetlí úsilie vynaložené na získanie informácií o svojom hodnotovom reťazci, dôvody, prečo nebolo možné získať všetky potrebné informácie, a svoje plány na získanie všetkých potrebných informácií v budúcnosti. Po uvedenom trojročnom prechodnom období materský podnik splní požiadavky na vykazovanie informácií o hodnotovom reťazci použitím informácií získaných priamo od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci alebo vo vhodných prípadoch odhadov týchto informácií.“;

- ii) druhý pododsek sa vypúšťa;
- iii) štvrtý pododsek sa nahrádza takto:

„Pri vykazovaní informácií uvedených v odsekoch 1 a 2 môžu podniky vynechať tieto informácie:

- a) vo výnimočných prípadoch informácie, ktorých zverejnenie by vážne poškodilo obchodnú pozíciu skupiny, za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - i) takéto vynechanie nebráni spravodlivému a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti a pozície skupiny alebo jej hlavných rizík či hlavných vplyvov,

- ii) materský podnik zistil, že tieto informácie nie je možné zverejniť takým spôsobom, ktorý by mu umožnil splniť ciele požiadavky na zverejnenie bez toho, aby bola vážne dotknutá obchodná pozícia skupiny, napríklad na agregovanej báze,
 - iii) materský podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku; a
 - iv) materský podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;
- b) informácie predstavujúce duševný kapitál, duševné vlastníctvo, know-how, technologické informácie alebo výsledky inovácie, ktoré sú považované za obchodné tajomstvo v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2016/943, za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
- i) materský podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) materský podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;

- c) utajované skutočnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 nariadenia (EÚ) 2023/2418 za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - i) materský podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) materský podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať;
- d) iné informácie, ktoré majú byť chránené pred neoprávneným prístupom alebo zverejnením z dôvodu povinností stanovených v iných právnych aktoch Únie alebo vo vnútroštátnom práve s cieľom chrániť súkromie alebo bezpečnosť fyzickej osoby alebo bezpečnosť právnickej osoby, za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - i) materský podnik zverejnil skutočnosť, že využil výnimku stanovenú v tomto pododseku a
 - ii) materský podnik ku každému dátumu vykazovania opätovne posúdi, či dané informácie možno stále vynechať.“;

c) vkladá sa tento odsek:

„4a. Odchyľne od odseku 1 tohto článku, ak sa zloženie skupiny počas účtovného roka zmenilo v dôsledku nadobudnutí alebo fúzií podnikov, materský podnik sa môže rozhodnúť, že do konsolidovanej správy o hospodárení týkajúcej sa daného účtovného roka nezahrnie informácie uvedené v odseku 1 tohto článku týkajúce sa nadobudnutia alebo fúzie podnikov.

Odchyľne od odseku 1 tohto článku sa materský podnik môže rozhodnúť, že do konsolidovanej správy o hospodárení nezahrnie informácie uvedené v odseku 1 tohto článku týkajúce sa akéhokoľvek dcérskeho podniku, ktorý počas účtovného roka zo skupiny vystúpi.

Materský podnik, ktorý využíva možnosti uvedené v prvom alebo druhom pododseku, uvedie každú významnú udalosť, ktorá ovplyvnila dcérsky podnik počas účtovného roka a ktorá má účinok na dosah, riziká alebo príležitosti skupiny súvisiace s aspektmi udržateľnosti.“;

d) vkladá sa tento odsek:

„7a. Odchylné od odseku 1 členské štáty zabezpečia, aby sa materské podniky, ktoré sú finančnými holdingovými podnikmi, ktorých dcérske podniky majú navzájom nezávislé obchodné modely a činnosti, mohli rozhodnúť, že do svojej konsolidovanej správy o hospodárení nezahrnú informácie uvedené v odseku 1.“;

e) odsek 9 sa nahrádza takto:

„9. Oslobodenie stanovené v odseku 8 sa vzťahuje aj na subjekty verejného záujmu, na ktoré sa vzťahujú požiadavky tohto článku.“

6. Článok 29b sa mení takto:

- a) v odseku 1 sa vypúšťa tretí, štvrtý a šiesty pododsek;
- b) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti zaisťujú kvalitu vykazovaných informácií tým, že vyžadujú, aby boli informácie zrozumiteľné, relevantné, overiteľné, porovnateľné a pravdivo podané. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti nemajú vytvárať neprimeranú administratívnu ani finančnú záťaž pre podniky, a to aj tým, že v čo najväčšej miere zohľadňujú prácu globálnych normotvorných iniciatív týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v odseku 5 písm. a), a zabezpečením čo najväčšej súdržnosti s požiadavkami v iných právnych aktoch Únie. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa v čo najväčšej možnej miere uprednostňuje zverejňovanie kvantitatívnych informácií, pričom sa zohľadňuje zaťaženie podnikov a potreby používateľov.“;

c) v odseku 4 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali zohľadniť aj ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od tých, na ktorých sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v článku 19a alebo 29a, a od dodávateľov na rozvíjajúcich sa trhoch a v rozvíjajúcich sa ekonomikách. Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti bližšie určujú zverejňované informácie o hodnotových reťazcoch, ktoré sú primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a charakteristiky podnikov v hodnotových reťazcoch a na rozsah a zložitosť ich činností, najmä tých podnikov, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovené v článku 19a alebo 29a. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa nešpecifikuje zverejňovanie informácií, na základe ktorých by sa od podnikov vyžadovalo, aby od podnikov vo svojom hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekračujú počas účtovného roka priemerný počet 1 000 zamestnancov, získavali akékoľvek informácie nad rámec informácií, ktoré sa majú zverejňovať podľa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca.“

7. Článok 29c sa vypúšťa.

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 29ca

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie

1. S cieľom uľahčiť dobrovoľné vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikmi, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročili priemerný počet 1 000 zamestnancov počas predchádzajúceho účtovného roka, a obmedziť informácie, ktoré sa môžu vyžadovať na účely tejto smernice od podnikov v hodnotovom reťazci, Komisia je oprávnená, prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 49, stanoviť štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie do ... [4 mesiace odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice].
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3 tohto článku, štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie uvedené v odseku 1 tohto článku vychádzajú z odporúčania Komisie (EÚ) 2025/1710* v jeho pôvodnom znení. Musia byť tiež primerané a relevantné vzhľadom na kapacity a vlastnosti podnikov, pre ktoré sú určené, ako aj vzhľadom na rozsah a zložitosť ich činností. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie sa zároveň čo najväčšom rozsahu bližšie určí štruktúra, ktorá sa má použiť na prezentáciu takýchto informácií o udržateľnosti.

3. Komisia preskúma štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie uvedené v odseku 1 aspoň každé štyri roky odo dňa začatia ich uplatňovania a v prípade potreby ich zmení s cieľom zohľadniť vývoj týkajúci sa vykazovania informácií o udržateľnosti.
4. Komisia pri preskúmaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na dobrovoľné použitie podľa odseku 3 zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG.

* Odporúčanie Komisie (EÚ) 2025/1710 z 30. júla 2025 týkajúce sa dobrovoľného štandardu vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky (Ú. v. EÚ L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“

9. Článok 29d sa nahrádza takto:

„Článok 29d

Jednotný elektronický formát vykazovania

1. Podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 19a tejto smernice, vypracúvajú svoju správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815* a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie určenom v uvedenom delegovanom nariadení. Kým sa prostredníctvom uvedeného delegovaného nariadenia takéto pravidlá označovania neprijmú, podniky nie sú povinné označovať svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti.
2. Materské podniky, na ktoré sa vzťahujú požiadavky stanovené v článku 29a, vypracúvajú svoju konsolidovanú správu o hospodárení v elektronickom formáte vykazovania bližšie určenom v článku 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815 a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií stanoveného v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s elektronickým formátom vykazovania bližšie určenom v uvedenom delegovanom nariadení. Kým sa prostredníctvom uvedeného delegovaného nariadenia takéto pravidlá označovania neprijmú, materské podniky nie sú povinné označovať svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti.

-
- * Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“

10. Vkladá sa táto kapitola:

„Kapitola 6c

Opatrenia digitálnej podpory

Článok 29e

Digitálny portál na vykazovanie informácií o udržateľnosti

Komisia zriadi špecializovaný portál, prostredníctvom ktorého môžu mať podniky prístup k informáciám, usmerneniam a podpore vrátane príslušných vzorov, pokiaľ ide o povinný a dobrovoľný rámec vykazovania informácií o udržateľnosti uvedený v tejto smernici.

Portál je prepojený s online podpornými opatreniami poskytovanými členskými štátmi, ak sú k dispozícii, aby sa zohľadnili vnútroštátne súvislosti.

Článok 29f

Správa o technologických riešeniach pre vykazovanie informácií o udržateľnosti

Komisia do ... [24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o technologických riešeniach pre vykazovanie informácií o udržateľnosti, ktorá bude zahŕňať iniciatívy, ktoré podnikom umožnia zbierať, spracúvať a vymieňať si údaje bezpečným, bezproblémovým a automatizovaným spôsobom.“

11. V článku 33 sa odsek 1 nahrádza takto:

- „1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané vnútroštátnym právom, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami tejto smernice a v uplatniteľných prípadoch v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002, delegovaným nariadením (EÚ) 2019/815, štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 29b tejto smernice a s požiadavkami uvedenými v článku 29d tejto smernice vypracovali a uverejnili tieto dokumenty:
- a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení a vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne, a

- b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidovaná správa o hospodárení a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne.

Odchylné od prvého pododseku tohto odseku môžu členské štáty stanoviť, že členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré im boli priznané vnútroštátnym právom, nemajú kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa správa o hospodárení alebo príslušných prípadoch konsolidovaná správa o hospodárení vypracúvala v súlade s článkom 29d.“

12. Článok 34 sa mení takto:

- a) v odseku 1 druhom pododseku sa písmeno aa) nahrádza takto:

„aa) v uplatniteľných prípadoch vyjadria názor na základe zákazky na limitované uistenie, pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami tejto smernice vrátane súladu vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti prijatými podľa článku 29b, postup, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa uvedených štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, a súlad s požiadavkou na označenie vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s článkom 29d, ako aj pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na vykazovanie uvedenými v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852;“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Členské štáty zabezpečia, aby sa názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa) vypracoval spôsobom, ktorý plne rešpektuje práva podnikov v hodnotovom reťazci, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročili priemerný počet 1 000 zamestnancov počas predchádzajúceho účtovného roka, odmietnuť poskytnúť vykazujúcemu podniku akékoľvek informácie nad rámec informácií stanovených v štandardoch na dobrovoľné použitie uvedených v článku 29ca.“

13. V článku 40a sa odsek 1 mení takto:

a) druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Prvý pododsek sa uplatňuje len na dcérske podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekročili za predchádzajúci účtovný rok čistý obrat 200 000 000 EUR.“;

b) štvrtý a piaty pododsek sa nahrádzajú takto:

„Pravidlo uvedené v treťom pododseku sa uplatňuje len na pobočku, ak podnik z tretej krajiny nemá dcérsky podnik uvedený v prvom pododseku a ak pobočka za predchádzajúci účtovný rok dosiahla čistý obrat, ktorý presahuje sumu 200 000 000 EUR.“

Prvý a tretí pododsek sa vzťahujú na dcérske podniky alebo pobočky uvedené v uvedených pododsekoch len vtedy, ak podnik z tretej krajiny dosiahol na úrovni skupiny alebo, ak to nie je uplatniteľné, na individuálnej úrovni čistý obrat v Únii, ktorý presahuje 450 000 000 EUR za každý z posledných dvoch po sebe nasledujúcich účtovných rokov.“;

c) dopĺňa sa tento pododsek:

„Odchyľne od prvého a tretieho pododseku, ak je podnik z tretej krajiny finančným holdingovým podnikom, ktorého dcérske podniky majú od seba nezávislé obchodné modely a činnosti, členské štáty zabezpečia, aby sa dcérske podniky a pobočky mohli rozhodnúť neuverejniť a nesprístupniť správu o udržateľnosti uvedenú v prvom a treťom pododseku.“

14. Článok 49 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13 písm. a), článkoch 29b a 40b a článku 46 ods. 2 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 5. januára 2023. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 13 písm. b) a c) a v článku 29ca sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od ... [deň nadobudnutia účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice].“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článkoch 29b, 29ca a 40b a v článku 46 ods. 2 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

d) odsek 3b sa mení takto:

i) v prvom pododseku sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa článku 29b zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG, za predpokladu, že:“;

ii) štvrtý pododsek sa nahrádza takto:

„Komisia konzultuje so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 a zároveň s Výborom pre účtovné predpisy uvedeným v článku 6 nariadenia (ES) č. 1606/2002 o návrhu delegovaných aktov pred ich prijatím, ako sa uvádza v článku 29b tejto smernice.“;

iii) šiesty pododsek sa nahrádza takto:

„Komisia pred prijatím delegovaných aktov uvedených v článku 29b tejto smernice konzultuje technické poradenstvo poskytnuté skupinou EFRAG aj s Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu a platformou pre udržateľné financovanie vytvorenou podľa článku 20 nariadenia (EÚ) 2020/852. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených orgánov rozhodne predložiť stanovisko, musí ho predložiť do dvoch mesiacov odo dňa jeho konzultácie s Komisiou.“;

e) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 29b, 29ca alebo 40b alebo článku 46 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“.

Článok 3
Zmeny smernice (EÚ) 2022/2464

Smernica (EÚ) 2022/2464 sa mení takto:

1. V článku 5 sa odsek 2 mení takto:

a) prvý pododsek sa mení takto:

i) v písmene a) sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú medzi 1. januárom 2024 a 31. decembrom 2026:“,

ii) písmeno b) sa mení takto:

1. bod i) sa nahrádza takto:

„i) na podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekračujú čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;“;

2. bod ii) sa nahrádza takto:

„ii) na materské podniky skupiny, ktorá ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekračuje na konsolidovanom základe čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;“,

iii) písmeno c) sa vypúšťa;

b) tretí pododsek sa mení takto:

i) v písmene a) sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„v prípade účtovných rokov, ktoré začínajú medzi 1. januárom 2024 a 31. decembrom 2026:“,

ii) písmeno b) sa mení takto:

1. bod i) sa nahrádza takto:

„i) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú podnikmi, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekračujú čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;“;

2. bod ii) sa nahrádza takto:

„ii) na emitentov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. d) smernice 2004/109/ES, ktorí sú materskými podnikmi skupiny, ktorá ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekročuje na konsolidovanom základe čistý obrat 450 000 000 EUR a priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka;“

iii) písmeno c) sa vypúšťa;

c) vkladá sa tento pododsek:

„Odchyľne od písmena a) prvého pododseku a písmena a) tretieho pododseku môžu členské štáty v príslušných prípadoch oslobodiť podniky alebo emitentov, ktorí neprekročili čistý obrat 450 000 000 EUR alebo priemerný počet 1 000 zamestnancov počas účtovného roka na konsolidovanom základe, od povinnosti dodržiavať opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 (s výnimkou bodu 14) a s článkom 2 za účtovné roky, ktoré začínajú medzi 1. januárom 2025 a 31. decembrom 2026.“

2. V článku 6 sa odsek 1 mení takto:

a) písmená b) a c) sa nahrádzajú takto:

„b) posúdenie počtu podnikov dobrovoľne používajúcich štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v článku 29ca smernice 2013/34/EÚ;

c) posúdenie toho, či a ako by sa mal rozsah pôsobnosti ustanovení zmenených touto pozmeňujúcou smernicou rozšíriť, najmä pokiaľ ide o veľké podniky s čistým obratom nepresahujúcim 450 000 000 EUR a priemerným počtom zamestnancov nepresahujúcim 1 000 počas účtovného roka, ako aj o podniky z tretích krajín, ktoré pôsobia priamo na vnútornom trhu Únie bez dcérskeho podniku alebo pobočky na území Únie;“;

b) druhý pododsek sa nahrádza takto:

Správa týkajúca sa písmen a), b), d) a e) prvého pododseku sa uverejní do 30. apríla 2029 a potom každé tri roky a v prípade potreby sa k nej pripoja legislatívne návrhy. Správa týkajúca sa písmena c) prvého pododseku sa uverejní do 30. apríla 2031 a potom každé tri roky a vo vhodných prípadoch sa k nej pripoja legislatívne návrhy.“.

Článok 4
Zmeny smernice (EÚ) 2024/1760

Smernica (EÚ) 2024/1760 sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa:

- a) povinností spoločností vzhľadom na skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy na ľudské práva a nepriaznivé vplyvy na životné prostredie súvisiace s ich vlastnými činnosťami, činnosťami ich dcérskych spoločností a činnosťami vykonávanými ich obchodnými partnermi v reťazcoch činností týchto spoločností; a
- b) zodpovednosti za porušenie povinností uvedených v písmene a).“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Táto smernica nie je dôvodom na zníženie úrovne ochrany ľudských, zamestnaneckých a sociálnych práv alebo ochrany životného prostredia alebo ochrany klímy stanovenej vnútroštátnymi právnymi predpismi členských štátov alebo kolektívnymi zmluvami platnými v čase prijatia tejto smernice. Prvá veta tohto odseku však nebráni členským štátom, aby upravili akékoľvek vnútroštátne právne predpisy o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti platné v čase prijatia tejto smernice, najmä ich rozsah pôsobnosti, s cieľom zosúladiť ich s touto smernicou.“;

c) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Touto smernicou nie je dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo týkajúce sa iných záležitostí, ako sú tie, ktoré sú stanovené v odseku 1. Predovšetkým pravidlá uvedené v odseku 1 písm. a) nemajú vplyv na právo Únie ani vnútroštátne právo, ktoré sa týka ľudských, zamestnaneckých alebo sociálnych práv alebo ochrany životného prostredia a zmeny klímy, iné než sú všeobecné povinnosti náležitej starostlivosti.“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) písmeno a) nahrádza takto:

„a) spoločnosť mala v priemere viac ako 5 000 zamestnancov a dosiahla celosvetový čistý obrat viac ako 1 500 000 000 EUR v poslednom finančnom roku, za ktorý bola alebo mala byť prijatá ročná účtovná závierka;“

ii) písmeno c) nahrádza takto:

„c) spoločnosť uzavrela franchisingové alebo licenčné zmluvy v Únii s nezávislými spoločnosťami tretích strán výmenou za licenčné poplatky alebo je hlavnou materskou spoločnosťou skupiny, ktorá uzavrela takéto zmluvy, ak tieto zmluvy zabezpečujú spoločnú identitu, spoločnú obchodnú koncepciu a uplatňovanie jednotných obchodných metód a ak tieto licenčné poplatky predstavovali viac ako 75 000 000 EUR v poslednom finančnom roku, za ktorý bola alebo mala byť prijatá ročná účtovná závierka, a za predpokladu, že spoločnosť mala v poslednom finančnom roku, za ktorý bola alebo mala byť prijatá ročná účtovná závierka, čistý celosvetový obrat viac ako 275 000 000 EUR, alebo je hlavnou materskou spoločnosťou takejto skupiny.“;

b) odsek 2 sa mení takto:

i) písmeno a) nahrádza takto:

„a) spoločnosť dosiahla v Únii vo finančnom roku, ktorý predchádzal poslednému finančnému roku, čistý obrat viac ako 1 500 000 000 EUR;“

ii) písmeno c) nahrádza takto:

„c) spoločnosť uzavrela franchisingové alebo licenčné zmluvy v Únii s nezávislými spoločnosťami tretích strán výmenou za licenčné poplatky alebo je hlavnou materskou spoločnosťou skupiny, ktorá uzavrela takéto zmluvy, ak tieto zmluvy zabezpečujú spoločnú identitu, spoločnú obchodnú koncepciu a uplatňovanie jednotných obchodných metód a ak tieto licenčné poplatky predstavovali viac ako 75 000 000 EUR v Únii vo finančnom roku predchádzajúcom poslednému finančnému roku, alebo je hlavnou materskou spoločnosťou takejto skupiny; a za predpokladu, že spoločnosť mala čistý obrat viac ako 275 000 000 EUR v Únii vo finančnom roku predchádzajúcom poslednému finančnému roku alebo je hlavnou materskou spoločnosťou takejto skupiny.“

c) v odseku 3 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„3. Ak hlavná činnosť hlavnej materskej spoločnosti je držba podielov v prevádzkových dcérskych spoločnostiach a hlavná materská spoločnosť sa nezúčastňuje na prijímaní riadiacich, prevádzkových alebo finančných rozhodnutí, ktoré sa týkajú skupiny alebo jednej alebo viacerých jej dcérskych spoločností, môže byť oslobodená od plnenia povinností podľa tejto smernice. Táto výnimka podlieha podmienke, že jedna z dcérskych spoločností hlavnej materskej spoločnosti usadených v Únii je určená na plnenie povinností stanovených v článkoch 6 až 16 v mene hlavnej materskej spoločnosti vrátane povinností hlavnej materskej spoločnosti, pokiaľ ide o činnosti jej dcérskych spoločností. V takom prípade má určená dcérska spoločnosť všetky potrebné prostriedky a zákonnú právomoc na účinné plnenie týchto povinností, najmä na zabezpečenie toho, aby určená dcérska spoločnosť získala od spoločností skupiny relevantné informácie a dokumenty na splnenie povinností hlavnej materskej spoločnosti podľa tejto smernice.“

3. Článok 3 ods. 1 sa mení takto:

a) písmeno n) sa nahrádza takto:

„n) „zainteresované strany“ sú zamestnanci spoločnosti, zamestnanci jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a ich odborové zväzy a zástupcovia pracovníkov a osoby alebo komunity, ktorých práva alebo záujmy sú alebo by mohli byť priamo ovplyvnené výrobkami, službami a činnosťami danej spoločnosti, jej dcérskych spoločností a jej obchodných partnerov a legitímnych zástupcov týchto osôb alebo komunit;“;

b) písmeno u) sa nahrádza takto:

„u) „rizikové faktory“ sú skutočnosti, situácie alebo okolnosti, ktoré sa týkajú závažnosti a pravdepodobnosti nepriaznivého vplyvu, vrátane skutočností, situácií alebo okolností na úrovni obchodného partnera, ako napríklad to, či obchodný partner nie je spoločnosťou, na ktorú sa vzťahuje táto smernica alebo iné porovnateľné právne akty o povinnej náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti; na zemepisnej úrovni a na úrovni kontextu, ako je úroveň presadzovania práva, pokiaľ ide o druh nepriaznivých vplyvov; a na úrovni odvetví, obchodných operácií, výrobkov a služieb;“

4. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Úroveň harmonizácie

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 1 ods. 2 a 3, členské štáty do svojho vnútroštátneho práva nezavedú v oblasti pôsobnosti tejto smernice ustanovenia stanovujúce povinnosti náležitej starostlivosti v oblasti ľudských práv a životného prostredia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení článkov 6, 8 a 9, článku 10 ods. 1 až 5, článku 11 ods. 1 až 6 a článkov 14 až 16.
2. Bez ohľadu na odsek 1 táto smernica nebráni členským štátom v tom, aby do svojho vnútroštátneho práva zaviedli prísnejšie ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení stanovených v článkoch 6, 8 a 9, článku 10 ods. 1 až 5, článku 11 ods. 1 až 6 a článkov 14 až 16, alebo ustanovenia, ktoré sú konkrétnejšie z hľadiska cieľa alebo oblasti pôsobnosti vrátane regulácie špecifických výrobkov, služieb alebo situácií, s cieľom dosiahnuť odlišnú úroveň ochrany ľudských, pracovných a sociálnych práv, životného prostredia alebo klímy.“

5. Článok 6 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby materské spoločnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, mohli plniť povinnosti stanovené v článkoch 7 až 16 v mene spoločností, ktoré sú dcérskymi spoločnosťami uvedených materských spoločností a patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sa tým zabezpečí účinné dodržiavanie povinností. Týmto nie je dotknutá skutočnosť, že takéto dcérske spoločnosti podliehajú výkonu právomocí dozorného orgánu v súlade s článkom 25, ani ich občianskoprávna zodpovednosť v súlade s článkom 29.“;

b) v odseku 2 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) ak je to relevantné, dcérska spoločnosť žiada o zmluvné záruky od priameho obchodného partnera v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. b) alebo článkom 11 ods. 3 písm. c), žiada o zmluvné záruky od nepriameho obchodného partnera v súlade s článkom 10 ods. 4 alebo článkom 11 ods. 5 a pozastaví obchodný vzťah v súlade s článkom 10 ods. 6 alebo článkom 11 ods. 7.“;

c) odsek 3 sa vypúšťa.

6. Článok 8 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. V rámci povinnosti stanovenej v odseku 1 spoločnosti prijímajú vhodné opatrenia na vykonanie týchto krokov, pričom zohľadnia príslušné rizikové faktory vrátane skutočností, situácií alebo okolností na úrovni obchodného partnera, ako je napríklad to, či obchodný partner nie je spoločnosťou, na ktorú sa vzťahuje táto smernica alebo iné porovnateľné právne akty o povinnej náležitej starostlivosti v oblasti udržateľnosti; na zemepisnej úrovni a na úrovni kontextu, ako je úroveň presadzovania práva, pokiaľ ide o druh nepriaznivých vplyvov; a na úrovni sektorov, obchodných operácií a výrobkov a služieb:

- a) vykonanie predbežnej analýzy výlučne na základe primerane dostupných informácií s cieľom identifikovať všeobecné oblasti v rámci svojich vlastných činností, činností svojich dcérskych spoločností a v prípade, že súvisia s ich reťazcami činností, činností ich obchodných partnerov, v prípade ktorých je najpravdepodobnejší výskyt nepriaznivých vplyvov a v prípade ktorých sú tieto vplyvy najzávažnejšie;
- b) vykonanie hĺbkového posúdenia na základe výsledkov predbežnej analýzy uvedenej v písmene a) v oblastiach, v ktorých boli identifikované najpravdepodobnejší výskyt a najvyššia závažnosť nepriaznivých vplyvov.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Členské štáty zabezpečia, aby na účely hĺbkového posúdenia uvedeného v odseku 2 písm. b):

- a) spoločnosti mohli požadovať informácie od obchodných partnerov len vtedy, ak sú tieto informácie potrebné, a v prípade obchodných partnerov s menej ako 5 000 zamestnancami len vtedy, ak informácie nemožno primerane získať inými prostriedkami;
- b) v prípade, že potrebné informácie možno získať od rozličných obchodných partnerov, spoločnosti prednostne žiadali takéto informácie, ak je to primerané, priamo od obchodného partnera či partnerov, v prípade ktorých je najpravdepodobnejší výskyt nepriaznivých vplyvov;
- c) v prípade, že nepriaznivé vplyvy sú identifikované ako rovnako pravdepodobné alebo rovnako závažné vo viacerých oblastiach, spoločnosti mohli uprednostniť posúdenie takých oblastí, do ktorých sú zapojení priami obchodní partneri.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty zabezpečia, aby na účely identifikácie a posúdenia nepriaznivých vplyvov uvedených v odseku 1 tohto článku, v príslušných prípadoch na základe kvantitatívnych a kvalitatívnych informácií, boli spoločnosti oprávnené využívať vhodné zdroje vrátane nezávislých správ, digitálnych riešení, iniciatív odvetvia alebo viacerých zainteresovaných strán a informácií získaných prostredníctvom mechanizmu oznamovania a postupu podávania sťažností stanoveného v článku 14.“;

d) odsek 4 sa vypúšťa.

7. V článku 9 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Ak sa rozhodnutia o prioritizácii prijímajú v súlade s týmto článkom, samotná skutočnosť, že spoločnosť neriešila menej významné nepriaznivé vplyvy, nevystavuje spoločnosť sankciám podľa článku 27.“

8. V článku 10 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Pokiaľ ide o potenciálne nepriaznivé vplyvy uvedené v odseku 1, ktorým sa nedalo predísť ani ich primerane zmierniť opatreniami stanovenými v odsekoch 2, 4 a 5, spoločnosť sa v rámci krajnej možnosti a až do vyriešenia daného vplyvu:

- a) zdrží nadviazania nových alebo rozšírenia existujúcich vzťahov s obchodným partnerom, v súvislosti s ktorým alebo v ktorého reťazci činností daný vplyv vznikol;
- b) ak to umožňuje právo upravujúce jej vzťah s dotknutým obchodným partnerom, pozastaví obchodný vzťah vo vzťahu k dotknutým činnostiam, a to aj s cieľom vyvíjať alebo zvyšovať svoj tlak, a
- c) bez zbytočného odkladu prijme a vykoná posilnený plán preventívnych opatrení pre konkrétny nepriaznivý vplyv, a to za predpokladu, že existuje odôvodnený predpoklad, že takéto úsilie bude úspešné.

Pokiaľ existuje odôvodnený predpoklad, že posilnený plán preventívnych opatrení bude úspešný, samotná skutočnosť pokračovania v spolupráci s daným obchodným partnerom nevystavuje spoločnosť sankciám podľa článku 27 ani zodpovednosti podľa článku 29.

Pred pozastavením obchodného vzťahu spoločnosť posúdi, či možno odôvodnene očakávať, že nepriaznivé vplyvy takéhoto konania budú zjavne závažnejšie než nepriaznivý vplyv, ktorému nebolo možné predísť ani ho primerane zmierniť. V takom prípade sa od spoločnosti nevyžaduje, aby obchodný vzťah pozastavila, pričom spoločnosť musí byť schopná poskytnúť príslušnému dozornému orgánu riadne odôvodnenie takéhoto rozhodnutia.

Členské štáty zabezpečia, aby v zmluvách, ktoré sa riadia ich právom, existovala možnosť pozastaviť obchodný vzťah v súlade s prvým pododsekom, s výnimkou zmlúv, pri ktorých sú strany zo zákona povinné ich uzavrieť.

Ak sa spoločnosť rozhodne pozastaviť obchodný vzťah, prijme opatrenia na predchádzanie vplyvu tohto pozastavenia, na jeho zmiernenie alebo ukončenie, toto rozhodnutie primerane oznámi dotknutému obchodnému partnerovi a priebežne ho preskúmava.

Ak sa spoločnosť rozhodne nepozastaviť obchodný vzťah v súlade s týmto článkom, monitoruje potenciálny nepriaznivý vplyv a pravidelne posudzuje svoje rozhodnutie a to, či sú k dispozícii ďalšie vhodné opatrenia.“

9. V článku 11 sa odsek 7 nahrádza takto:

- „7. Pokiaľ ide o skutočné nepriaznivé vplyvy uvedené v odseku 1, ktoré sa nedali odstrániť alebo ktorých rozsah sa nedal minimalizovať opatreniami stanovenými v odsekoch 3, 5 a 6, spoločnosť sa v rámci krajnej možnosti a až do vyriešenia daného vplyvu:
- a) zdrží nadviazania nových alebo rozšírenia existujúcich vzťahov s obchodným partnerom, v súvislosti s ktorým alebo v ktorého reťazci činností daný vplyv vznikol;
 - b) ak to umožňuje právo upravujúce jej vzťah s dotknutým obchodným partnerom, pozastaví obchodný vzťah vo vzťahu k dotknutým činnostiam, a to aj s cieľom vyvíjať alebo zvyšovať svoj tlak, a
 - c) bez zbytočného odkladu prijme a vykoná posilnený plán nápravných opatrení pre konkrétny nepriaznivý vplyv, a to za predpokladu, že existuje odôvodnený predpoklad, že takéto úsilie bude úspešné.

Pokiaľ existuje odôvodnený predpoklad, že posilnený plán nápravných opatrení bude úspešný, samotná skutočnosť pokračovania v spolupráci s daným obchodným partnerom nevystavuje spoločnosť sankciám podľa článku 27 ani zodpovednosti podľa článku 29.

Pred pozastavením obchodného vzťahu spoločnosť posúdi, či možno odôvodnene očakávať, že nepriaznivé vplyvy takéhoto konania budú zjavne závažnejšie ako nepriaznivý vplyv, ktorý nebolo možné odstrániť alebo ktorého rozsah nebolo možné primerane minimalizovať. V takom prípade sa od spoločnosti nevyžaduje, aby obchodný vzťah pozastavila, pričom spoločnosť musí byť schopná poskytnúť príslušnému dozornému orgánu riadne odôvodnenie takéhoto rozhodnutia.

Členské štáty zabezpečia, aby v zmluvách, ktoré sa riadia ich právom, existovala možnosť pozastaviť obchodný vzťah v súlade s prvým pododsekom, s výnimkou zmlúv, pri ktorých sú strany zo zákona povinné ich uzavrieť.

Ak sa spoločnosť rozhodne pozastaviť obchodný vzťah, prijme opatrenia na predchádzanie vplyvu tohto pozastavenia, na jeho zmiernenie alebo ukončenie, toto rozhodnutie primerane oznámi dotknutému obchodnému partnerovi a priebežne ho preskúmava.

Ak sa spoločnosť rozhodne nepozastaviť obchodný vzťah v súlade s týmto článkom, monitoruje skutočný nepriaznivý vplyv a pravidelne posudzuje svoje rozhodnutie a to, či sú k dispozícii ďalšie vhodné opatrenia.“

10. V článku 13 sa odsek 3 mení takto:

a) úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„Konzultácie s relevantnými zainteresovanými stranami sa uskutočňujú v týchto fázach procesu náležitej starostlivosti.“;

b) písmená c) a e) sa vypúšťajú.

11. Článok 15 nahrádza takto:

„*Článok 15*
Monitoring

V záujme posúdenia vykonávania a monitorovania primeranosti a účinnosti identifikácie nepriaznivých vplyvov, predchádzania takýmto vplyvom, ich zmierňovania, odstraňovania a minimalizácie ich rozsahu členské štáty zabezpečia, aby spoločnosti pravidelne posudzovali svoje vlastné činnosti a opatrenia, činnosti a opatrenia svojich dcérskych spoločností a činnosti a opatrenia svojich obchodných partnerov, ak sú spojené s reťazcom činností spoločnosti. Takéto posúdenia sú v relevantných prípadoch založené na kvalitatívnych a kvantitatívnych ukazovateľoch a uskutočňujú sa bez zbytočného odkladu po výskyte významnej zmeny, najmenej však každých päť rokov a vždy, keď existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že dané opatrenia už nie sú primerané alebo účinné alebo že vznikli alebo by mohli vzniknúť nové riziká výskytu uvedených nepriaznivých vplyvov. V prípade potreby sa politika náležitej starostlivosti, identifikované nepriaznivé vplyvy a súvisiace vhodné opatrenia aktualizujú v súlade s výsledkom takýchto posúdení a s náležitým zohľadnením relevantných informácií od zainteresovaných strán.“

12. V článku 16 sa odsek 3 nahrádza takto:

„Komisia do 31. marca 2029 prijme v súlade s článkom 34 delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu stanovením obsahu a kritérií vykazovania podľa odseku 1, v ktorých sa upresnia predovšetkým dostatočne podrobné informácie o opise náležitej starostlivosti, identifikovaných skutočných a potenciálnych nepriaznivých vplyvoch a vhodných opatreniach, ktoré sa v súvislosti s týmito vplyvmi prijali. Pri príprave týchto delegovaných aktov Komisia náležite zohľadní štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti prijaté podľa článkov 29b a 40b smernice 2013/34/EÚ a podľa potreby zabezpečí súlad s týmito štandardmi.

Komisia pri prijímaní delegovaných aktov uvedených v prvom pododseku zabezpečí, aby nedošlo k duplicite požiadaviek na vykazovanie v prípade spoločností uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) bode iii), na ktoré sa vzťahujú požiadavky na vykazovanie podľa článku 4 nariadenia (EÚ) 2019/2088, pričom sa v plnej miere zachovajú minimálne povinnosti stanovené v tejto smernici.“

13. Článok 17 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Od 1. januára 2031 členské štáty zabezpečia, aby pri zverejňovaní ročného výkazu uvedeného v článku 16 ods. 1 tejto smernice spoločnosti súbežne predkladali tento výkaz orgánu zberu údajov uvedenému v odseku 3 tohto článku na účel ich sprístupnenia na jednotnom európskom mieste prístupu zriadenom nariadením (EÚ) 2023/2859.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Do 31. decembra 2030 členské štáty na účel sprístupňovania informácií uvedených v odseku 1 tohto článku na jednotnom európskom mieste prístupu určia aspoň jeden orgán zberu údajov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 nariadenia (EÚ) 2023/2859 a oznámia to Európskemu orgánu pre cenné papiere a trhy.“

14. Článok 18 nahrádza takto:

„Článok 18

Vzorové zmluvné doložky

S cieľom poskytnúť spoločnostiam podporu na uľahčenie dosiahnutia ich súladu s článkom 10 ods. 2 písm. b) a článkom 11 ods. 3 písm. c) prijme Komisia v konzultácii s členskými štátmi a so zainteresovanými stranami usmernenie o dobrovoľných vzorových zmluvných doložkách do 26. júla 2027.“

15. Článok 19 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa vypúšťa písmeno b);

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. „Usmernenia uvedené v odseku 2 písm. a), d) a e) sa prijmu do 26. júla 2027.
Usmernenia uvedené v odseku 2 písm. f) a g) sa prijmu do 26. júla 2028.“

16. Článok 22 sa vypúšťa.

17. Článok 24 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Každý členský štát určí jeden alebo viacero dozorných orgánov, aby dohliadali na plnenie povinností stanovených v ustanoveniach vnútroštátneho práva prijatých podľa článkov 7 až 16.“;

b) odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Členské štáty do 26. júla 2028 oznámia Komisii názov a kontaktné údaje dozorných orgánov určených podľa tohto článku, ako aj príslušné právomoci v prípade, že bolo určených niekoľko dozorných orgánov. Komisii oznámia akékoľvek zmeny týchto informácií.“

18. V článku 25 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby mali dozorné orgány primerané právomoci a zdroje na vykonávanie úloh, ktorými sú poverené podľa tejto smernice, vrátane právomoci požadovať od spoločností, aby poskytovali informácie, a uskutočňovať vyšetrovania týkajúce sa plnenia povinností stanovených v článkoch 7 až 16.“

19. V článku 27 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia v spolupráci s členskými štátmi vydá usmernenia, ktorých cieľom bude pomôcť dozorným orgánom pri určovaní výšky sankcií v súlade s týmto článkom. Členské štáty zabezpečia, aby sa maximálna hranica peňažných sankcií stanovila na 3 % čistého celosvetového obratu spoločnosti vo finančnom roku, ktorý predchádzal finančnému roku, keď bolo prijaté rozhodnutie o uložení pokuty, alebo v prípade hlavných materských spoločností uvedených v článku 2 ods. 1 písm. b) a c) a článku 2 ods. 2 písm. b) a c) na 3 % čistého konsolidovaného celosvetového obratu vypočítaného na úrovni hlavnej materskej spoločnosti vo finančnom roku, ktorý predchádzal finančnému roku, keď bolo prijaté rozhodnutie o uložení pokuty.“

20. Článok 29 sa mení takto:

a) odsek 1 sa vypúšťa;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak je spoločnosť podľa vnútroštátneho práva uznaná za zodpovednú za škodu spôsobenú fyzickej alebo právnickej osobe v dôsledku nedodržania požiadaviek náležitej starostlivosti podľa tejto smernice, členské štáty zabezpečia, aby tieto osoby mali právo na úplnú náhradu škody. Úplná náhrada škody nesmie viesť k nadmernej náhrade škody, či už prostredníctvom represívnej, viacnásobnej alebo inej náhrady škody.“;

c) v odseku 3 sa vypúšťa písmeno d);

d) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Spoločnosti, ktoré sa zúčastnili na iniciatívach odvetvia alebo viacerých zainteresovaných strán, alebo využili nezávislé overenie treťou stranou alebo zmluvné doložky na podporu plnenia povinností náležitej starostlivosti, môžu však byť brané na zodpovednosť v súlade s vnútroštátnym právom.“;

e) v odseku 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Občianskoprávnou zodpovednosťou spoločnosti za škody, ako sa uvádza v tomto článku, nie je dotknutá občianskoprávna zodpovednosť jej dcérskych spoločností ani priamych a nepriamych obchodných partnerov v reťazci činností spoločnosti.“;

f) odsek 7 sa vypúšťa.

21. Článok 36 sa mení takto:

a) odsek 1 sa vypúšťa;

b) odsek 2 sa mení takto:

i) úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„Komisia do 26. júla 2031 a následne každých päť rokov predloží správu Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní tejto smernice a jej efektívnosti a účinnosti pri dosahovaní jej cieľov, najmä pri riešení nepriaznivých vplyvov. Spolu so správou sa vo vhodných prípadoch predloží legislatívny návrh. V prvej správe sa okrem iného posúdia tieto aspekty:“,

ii) v písmene b) sa tretia zarážka nahrádza takto:

„– či je potrebné zrevidovať limity týkajúce sa príslušného obratu a, v prípade spoločností, ktoré sú založené v súlade s právnymi predpismi členského štátu, počtu zamestnancov stanovené v článku 2 a či je vo vysokorizikových odvetviach potrebné zaviesť prístup špecifický pre jednotlivé odvetvia, a najmä, či by sa táto smernica mala vzťahovať na spoločnosti s príslušným obratom viac ako 450 000 000 EUR, a na spoločnosti, ktoré sú založené v súlade s právnymi predpismi členského štátu, a ktoré majú v priemere viac ako 1000 zamestnancov počas finančného roku, a okrem toho aj na spoločnosti pôsobiace vo vysokorizikových odvetviach;“,

iii) písmeno e) sa vypúšťa,

iv) písmeno f) nahrádza takto:

„f) účinnosť mechanizmov presadzovania zavedených na vnútroštátnej úrovni, vrátane ich ochranných účinkov na držiteľov práv.“

22. V článku 37 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty do 26. júla 2028 prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Tieto opatrenia uplatňujú od 26. júla 2029 s výnimkou opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 16, ktoré členské štáty uplatňujú za finančné roky začínajúce sa 1. januára 2030 alebo neskôr.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.“

Článok 5
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1, 2 a 3 do ... [12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto pozmeňujúcej smernice]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 4 do 26. júla 2028. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 7
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka